

**ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร
กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์**

สาธิต ปรัชญาอริยะกุล

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2553

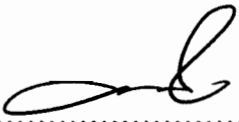
ใบรับรองสารนิพนธ์

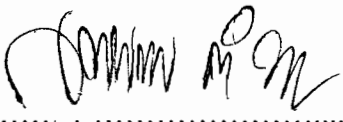
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์   ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร
กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

เสนอโดย   สาริต ปรัชญาอริยะกุล

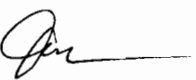
สาขาวิชา   รัฐประศาสนศาสตร์   วิชาเอก การจัดการ โครงการ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์   ผศ.ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พิพัฒน์ ไทยอารี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ สุจิต นิมิตกุล)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา จิตรน้อมรัตน์)

วันที่ ..... 30 .....เดือน..... ๗. ก. .... พ.ศ. 2553

สำหรับในด้านที่ผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านความเสมอภาค ซึ่งแสดงให้เห็น มหาวิทยาลัยฯ และสำนักกิจการนักศึกษา ในส่วนที่รับผิดชอบดูแลกิจกรรม นักศึกษาควรเร่งพัฒนาปรับปรุงงานระบบงานในการบริหาร โดยการพัฒนา วิชาการในงานบริหาร กิจกรรมนักศึกษา โดยการใช้ศาสตร์หลายๆแขนงที่เกี่ยวข้องเข้ามาบูรณาการด้วยกันและการพัฒนาระบบการค้นคว้าวิจัย ในสายงานกิจการนักศึกษา เพื่อจะเป็นข้อมูลสนับสนุน ในงานกิจกรรม นักศึกษาต่อไป

อีกทั้งควรเน้นการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในงานกิจกรรมนักศึกษา มีวิสัยทัศน์รอบรู้ในด้านต่างควบคู่กันไป อีกทั้งผู้บริหารบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรม นักศึกษา จะต้องเป็นต้นแบบ ในเรื่องความรู้รักษาสามัคคี ไม่มีการแบ่งแยกเป็นฝักเป็นฝ่าย หรือต่างคนต่างทำกัน ต้องสามารถเชื่อมประสานงานกิจกรรมกับผู้ร่วมกิจกรรมหรือนำนักศึกษาให้เห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมในความภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตสืบต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก ผศ.ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ ซึ่งท่านเป็นอาจารย์ผู้สอนและที่ปรึกษาที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาให้คำแนะนำและตรวจแก้ การค้นคว้าฉบับนี้ ทั้งให้ข้อคิดข้อเสนอแนะหลายประการที่มีค่ายิ่งนอกเหนือจากงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงมาด้วยดี

ท้ายนี้ ขอขอบคุณ รศ.ดร.วรากรณ์ สามโกเศศ ผศ. สนิธระวา คามศิษฐ์ อาจารย์ วลัยพร รัตนเศรษฐ และคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งต่อผู้นำนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณ คุณอัจฉรา ปรัชญาอริยะกุล สำหรับกำลังใจและแรงคิดพลังผลักดันที่ทำให้ งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงมาด้วยดี

เหนือสิ่งอื่นใด ขอขอบพระคุณอดีตและกาลเวลาที่ทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาเรียนรู้ใน กิจกรรมนักศึกษา พบมิตรภาพและพลังศรัทธาอันแรงกล้า ผลงานวิจัย ฉบับนี้ผู้วิจัยเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าจะ เป็นจุดเริ่มต้นจุดเล็กๆ ในการพัฒนาต่อยอดทางความคิดในทางวิชาการในการบริหารกิจกรรม นักศึกษาให้มั่นคงและยั่งยืนต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานในการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.6 ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
1.7 กรอบและแนวคิดในการศึกษา.....	5
1.8 นิยามศัพท์.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ที่มาของหลักธรรมาภิบาล.....	8
2.2 ความหมายของธรรมาภิบาล.....	9
2.3 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา.....	13
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
2.5 ประวัติมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	15
2.6 ประวัติสำนักกิจการนักศึกษา.....	17
2.7 รายชื่อ ชมรม/กลุ่ม, คณะวิชา, สโมสรนักศึกษา ที่สังกัดใน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	20
2.8 กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา.....	20
2.9 ข้อมูลผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3. ระเบียบวิธีการศึกษา.....	23
3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	23
3.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	24
3.3 ประชากรและตัวอย่าง.....	24
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.6 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	27
3.7 ประมวลผลและการวิเคราะห์เครื่องมือ.....	28
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	29
4.3 ผลการทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือ.....	31
4.4 ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักสูตรมาภิบาล.....	32
ในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา	
4.5 การทดสอบสมมติฐาน.....	41
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	61
5.2 ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักสูตรมาภิบาล.....	61
5.3 สรุปสมมติฐานในการวิจัย.....	63
5.4 การอภิปรายผลการวิจัย.....	65
5.5 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	67
5.6 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งนี้.....	67
5.7 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป.....	69
บรรณานุกรม.....	71
วิทยานิพนธ์.....	72
ภาคผนวก.....	74
ประวัติผู้เขียน.....	77

สารบัญญัตินำ

ตารางที่	หน้า
3.1 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่น.....	27
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนกตามสภาพส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	29
4.2 แสดงผลการทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือแบบสอบถาม.....	31
4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านประสิทธิผล.....	32
4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านประสิทธิภาพ.....	33
4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านการตอบสนอง.....	34
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านภาระรับผิดชอบ.....	35
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านความโปร่งใส.....	36
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านการมีส่วนร่วม.....	36
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านกระจายอำนาจ.....	37
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านนิติธรรม.....	38
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านความเสมอภาค.....	39
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมในด้านการมุ่งเน้นฉันทามติ.....	40
4.13 สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา.....	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 ผลการทดสอบความแตกต่างของเพศกับความคิดเห็นต่อปัจจัย ที่มีผลต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา.....	42
4.15 ผลการทดสอบความแตกต่างของชั้นปีกับความคิดเห็นต่อการใช้ หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา.....	43
4.16 ผลการทดสอบความแตกต่างของคณะวิชาที่แตกต่างกันกับความ คิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา.....	47
4.17 ผลการทดสอบความแตกต่างของประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม กับความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา.....	52
4.18 ผลการทดสอบความแตกต่างของตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบันกับ ความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา.....	56
4.19 ตารางภาพรวมแสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของลักษณะ ประชากรศาสตร์กับสมมติฐาน.....	59

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 การศึกษาความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมภิบาล ในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.....	5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การใช้หลักธรรมาภิบาล(Good Governance) เป็นเรื่องที่ได้รับการกล่าวถึงมาก ถือว่าเป็นกระแสการบริหารจัดการแนวใหม่ที่สำคัญ กับการบริหารจัดการที่ดี โดยหลักธรรมาภิบาล เป็นทั้งแนวคิด หลักการพื้นฐานและวิธีการปฏิบัติงานหรือการบริหารงาน ซึ่งการบริหารงานเหล่านี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทาง ภายใต้ความคาดหวังว่าจะให้เกิดเป้าหมายเดียวกัน เพื่อให้การบริหารนั้นสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเพิ่มขีดสมรรถนะให้ผู้บริหาร ผู้นำการบริหารหรือแม้กระทั่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารที่ดีที่จะต้องยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล โดยการสร้างระบบธรรมาภิบาลในการกำกับดูแล เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ความเชื่อมั่นศรัทธา ร่วมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วม และความรับผิดชอบร่วมกันอันจะทำให้เป้าหมายของการบริหารนั้นเกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรนั้นๆ

แม้ว่าหลักการพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล จะมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย นิยามและทัศนะที่แตกต่างกันออกไปบ้าง แต่วัตถุประสงค์หลักๆของการนำมาใช้นั้นก็คล้ายคลึงกันมาก ความหมาย นิยามและทัศนะของไทยที่ได้รับการยอมรับและถือปฏิบัติในเรื่องหลักธรรมาภิบาลนั้น คือ การบัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546(สำนักคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ,2546) ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ ประกอบด้วย 1)หลักนิติธรรม 2)หลักความโปร่งใส 3)หลักคุณธรรม 4)หลักความรับผิดชอบ 5)หลักการมีส่วนร่วม 6)หลักความคุ้มค่า แต่ในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ(ก.พ.ร.)ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมพัฒนาระบบราชการให้ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนนั้น ก.พ.ร. จึงได้นำหลักธรรมาภิบาลซึ่ง กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบของไทย และหลักธรรมาภิบาลสากล อีกทั้งแนวคิด สำหรับใช้ในการบริหารภาครัฐแนวใหม่ มาวิเคราะห์หาจุดร่วม พบว่าหลักธรรมาภิบาลของการ บริหารกิจการที่ดีที่จำเป็นสำหรับภาครัฐไทยควรประกอบด้วย 10 องค์ประกอบที่สำคัญ (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ,2552) ได้แก่ 1)ประสิทธิผล 2)ประสิทธิภาพ 3)การตอบสนอง

4)การรับผิดชอบ 5)ความโปร่งใส 6)การมีส่วนร่วม 7)การกระจายอำนาจ 8)นิติธรรม 9)ความเสมอภาค 10)การมุ่งเน้นฉันทามติ ทั้ง 10 องค์ประกอบจึงเป็นเรื่องใหม่ที่น่าสนใจในการจะนำมาวิเคราะห์ในหลักการ การบริหาร โดยเฉพาะ การใช้หลักดังกล่าวมาเทียบเคียงและศึกษาการใช้ในหน่วยงานต่างๆ ว่ามีความเหมาะสมหรือสามารถผสมผสานให้กลมกลืนกันและใช้ให้เกิดประโยชน์ได้หรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งอย่างมาก โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยเอกชนอย่างมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชั้นนำของประเทศไทย ก่อตั้งเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2511 ตามปณิธานและเจตนารมณ์ ของดร. ไสว สุทธิพิทักษ์ และอาจารย์สนั่น เกตุทัต ได้เปิดการเรียนการสอนมากกว่า 41 ปี ทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ปัจจุบันมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีการบริหารงาน โดยกำหนดแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯปี พ.ศ. 2551-2555 โดยกำหนดวิสัยทัศน์“เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยเอกชนชั้นนำของประเทศไทย”และกำหนดพันธกิจหลักไว้หลายด้านหนึ่งในนั้นคือการบริหารงานของมหาวิทยาลัยฯจะต้อง “ธำรงไว้ซึ่งหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร” และมีเป้าหมายที่สำคัญคือจะต้องร่วมกัน ผลักดันมหาวิทยาลัยฯให้สู่ความสำเร็จ ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตปี 2551-2555

คำว่า“กิจกรรม”ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542ได้ให้ความหมายว่า “กิจกรรม” น. การที่ผู้เรียนปฏิบัติกรอย่างใดอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้

กิจกรรมนักศึกษา อาจหมายถึง กิจกรรมนอกหลักสูตร เสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้พัฒนาตนเอง (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2538) ซึ่งแต่ละยุคแต่ละสมัยก็เน้นเนื้อหาสาระที่ต่างกันขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมหรือสภาพแวดล้อมนั้นๆ แต่ถ้ามองเรื่องคุณค่าและความหมายของกิจกรรมนักศึกษานั้น กิจกรรมนักศึกษาอาจจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมนั้น ค้นหาความหมายในเชิงอัตลักษณ์ของตนเอง คือช่วยให้นักกิจกรรมหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมรู้ตัวของตัวเองว่า “เกิดมาเพื่ออะไร จะทำอะไร เพื่อใคร”

สำหรับกิจกรรมนักศึกษาในปัจจุบัน อาจจะมีคนมองว่ากำลังมีบทบาทที่เบี่ยงเบนลดคุณค่าและความหมายลงไป โดยเฉพาะกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง เมื่อพูดถึงเหตุการณ์เดือนตุลาคมปี 2516 และเดือนตุลาคมปี 2519 เราทุกคนอาจไม่สามารถปฏิเสธบทบาทของกลุ่มนักศึกษาที่ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวทางการเมืองว่ามีความสำคัญเพียงใด ต่อมาเหตุการณ์เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2535 เราแทบไม่เห็นการเคลื่อนไหวใดๆขององค์กรนักศึกษาเลย คงมีนักศึกษาเพียงบาง

กลุ่มที่สนใจปัญหาบ้านเมืองเท่านั้นที่ออกมาเคลื่อนไหวและในปัจจุบันเหตุการณ์การแตกแยกทางความคิดการรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 นั้นแทบจะไม่เห็นองค์กรนักศึกษาหรือผู้นำนักศึกษาได้ออกมาเคลื่อนไหวหรือแสดงบทบาทของผู้นำด้านกิจกรรมทางสังคมและการเมือง หรืออาจจะเป็นเพราะยุคสมัยที่ต่างไป สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ผู้นำนักศึกษาก็ยังถือว่าเป็นหัวใจหลักสำคัญของการบริหารกิจกรรมนักศึกษาอยู่ดี เพราะจะเป็นผู้ที่ริเริ่มคิด เป็นผู้จัดกิจกรรม ผู้ปฏิบัติ และเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนั้น โดยตรง ดังนั้นผู้นำนักศึกษาที่ดี ควรมีหลักการที่ดีในการบริหารจัดการให้ทันกาลสมัย การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำนักศึกษา จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการที่ผู้นำนักศึกษาควรจะใช้ในการบริหารกิจกรรมนั้น การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จึงมุ่งเน้นศึกษา ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และเพื่อให้ทราบถึงตามระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษามีมากน้อยเพียงใดและเพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวนำไปในการใช้แก้ไขปรับปรุงและวางแผนในการพัฒนากิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตให้ก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืนสืบต่อไป

1.2 คำถามในการวิจัย

1.2.1 ผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีความคิดเห็นอย่างไรต่อเรื่อง การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

1.2.2 ผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อเรื่องการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาต่างกันหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน

1.4 สมมติฐานของงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของ ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กำหนดสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1) ผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยได้คาดว่างานวิจัยนี้จะได้รับประโยชน์ดังนี้

- 1) เพื่อนำผลจากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาส่งเสริมการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลได้และเพื่อส่งเสริมให้ผู้นำนักศึกษามีความรู้และความเข้าใจความเชื่อมั่นในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลยิ่งขึ้น
- 2) ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนจัดการบริหารกิจกรรมนักศึกษาแบบธรรมาภิบาลของผู้นำนักศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้ดียิ่งขึ้น
- 3) ผลการวิจัยครั้งนี้จะสามารถนำข้อมูล ไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการ สำหรับผู้ที่สนใจศึกษาเรื่อง การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำนักศึกษาในสถาบันการศึกษา เอกชนได้

1.6 ขอบเขตงานวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งประกอบด้วย

คณะกรรมการสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

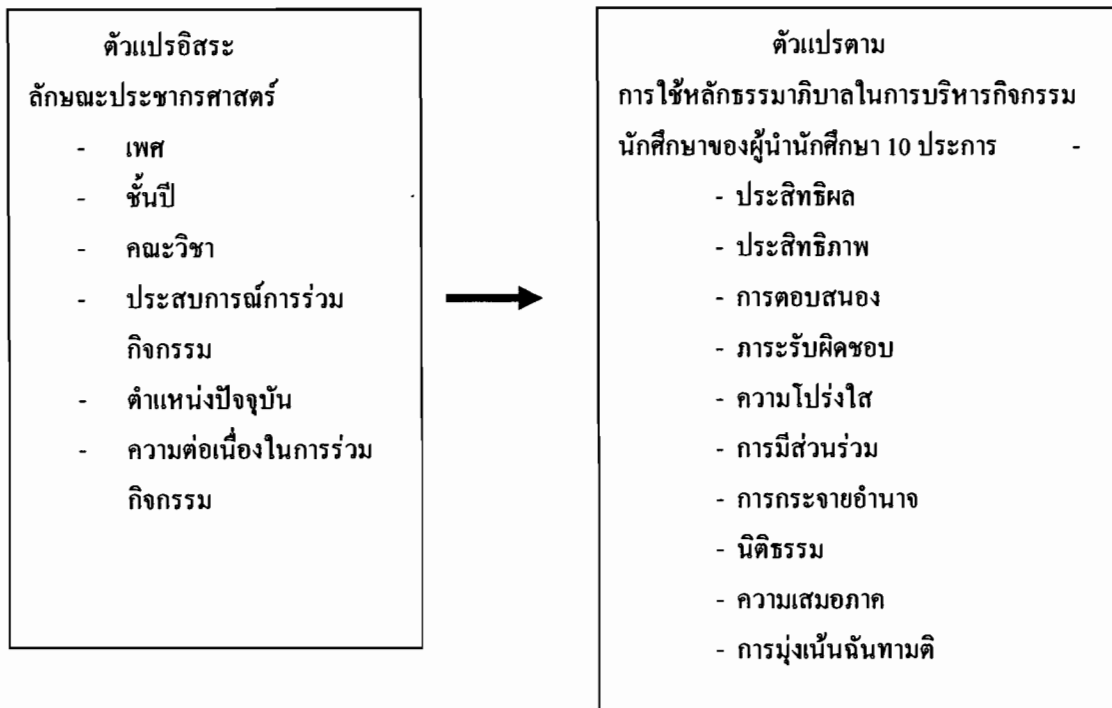
คณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะจำนวน 10 คณะ ที่สังกัดในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คณะกรรมการกลุ่ม/ชมรมจำนวน 46กลุ่ม/ ชมรม ที่สังกัดในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้นประมาณ 684 คน ซึ่งผู้นำนักศึกษาดังกล่าวมีวาระการดำรงตำแหน่งในปี การศึกษา 2552 เท่านั้นตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตว่าด้วยสโมสรนักศึกษา พ.ศ. 2549 ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้ระยะเวลาในการวิจัยตั้งแต่ ตุลาคม 2552- กุมภาพันธ์ 2553

1.7 กรอบและแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แนวความคิดจากนักวิชาการที่ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารงานแบบธรรมาภิบาล

ภาพที่ 1.1 การศึกษาความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

1.8 นิยามศัพท์

เพื่อการเข้าใจในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องดังนี้

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมนอกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจัดขึ้นเสริมหลักสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้นำนักศึกษาหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาได้เกิดกระบวนการเรียนรู้

การบริหารกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ให้บรรลุผลตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนงานที่วางไว้

ผู้นำนักศึกษา หมายถึง นักศึกษาทุกคณะ ทุกสาขา ทุกชั้นปี เฉพาะภาคปกติที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตให้ดำเนินการบริหารกิจกรรมนักศึกษาซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการสโมสรมักศึกษาคณะกรรมการนักศึกษาประจำทุกคณะและคณะกรรมการชมรมและกลุ่ม

ประสิทธิผล หมายถึง ผลที่ได้รับจากการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำนักศึกษา โดยเปรียบเทียบกับ เป้าหมาย วัตถุประสงค์และแผนการที่วางไว้

ประสิทธิภาพ หมายถึง การบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำนักศึกษา ตามแนวทางที่กำหนดไว้ โดยผู้นำนักศึกษาสามารถออกแบบกระบวนการหรือวิธีการบริหารงานกิจกรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถจัดสรรทรัพยากร งบประมาณ ผู้ร่วมกิจกรรม และระยะเวลาได้และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น

การตอบสนอง หมายถึง การให้บริการของผู้นำนักศึกษาในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาให้สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดและสามารถสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจรวมถึงสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้

การรับผิดชอบ หมายถึง การที่ผู้นำนักศึกษาสามารถแสดงความรับผิดชอบในการบริหารกิจกรรมได้ตามผลงานและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้น สนองตอบความคาดหวังของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้น

ความโปร่งใส หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำนักศึกษาที่เป็นไปอย่างเปิดเผย สามารถชี้แจงหรืออธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เมื่อมีข้อสงสัยในขั้นตอนการบริหารกิจกรรมนั้น

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการการบริหารกิจกรรมนักศึกษาที่ผู้นำนักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมเสนอปัญหา ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดหาแนวทางในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

การกระจายอำนาจ หมายถึง การที่ผู้นำนักศึกษาสามารถถ่ายโอนอำนาจในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ในเรื่องการตัดสินใจ ภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไปยังผู้เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

นิติธรรม หมายถึง การที่ผู้นำนักศึกษาสามารถใช้อำนาจตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และสามารถบริหารกิจกรรมนักศึกษาให้เกิดความเป็นธรรมและ ไม่เลือกปฏิบัติ โดยคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง

ความเสมอภาค หมายถึง การที่ผู้นำนักศึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารกิจกรรม นักศึกษาอย่างเท่าเทียม และไม่แบ่งแยกกันระหว่างผู้นำนักศึกษาด้วยกันเอง

การมุ่งเน้นฉันทามติ หมายถึง การที่ผู้นำนักศึกษาหาข้อตกลงร่วมกันในการบริหาร กิจกรรมนักศึกษาโดยไม่มีความเห็น หรือข้อคัดค้าน ที่หาข้อยุติไม่ได้ ในประเด็นสำคัญแต่ฉันทามตินั้นไม่จำเป็นต้องหมายความว่า เป็นความเห็นพ้องต้องกันโดยเอกฉันท์

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเป็นการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในเรื่องการใช้ธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ฉะนั้นการศึกษานั้นจึงได้ศึกษาถึงประวัติความเป็นมาความหมาย ของหลักธรรมาภิบาล ตลอดจนที่มาและความหมายของกิจกรรมนักศึกษา ประวัติมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ตลอดจนหน่วยงานที่จัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯคือสำนักกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต นอกจากนี้ก็ยังได้ศึกษาถึงรายละเอียดเกี่ยวเรื่องธรรมาภิบาลจากนักวิชาการหลายๆท่านและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเชื่อมโยงประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวความคิดในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ที่มาและแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมาภิบาล

2.1 ที่มาของหลักธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นหลักการสำคัญในทางบริหารงานที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างทั่วไปและกว้างขวางมากขึ้น หน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ทำการศึกษานำมาปฏิบัติกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการบริหารงานในยุคใหม่ในปัจจุบันที่การบริหารจะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะในโลกที่มีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น บวกกับกระแสโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิม การหลั่งไหลทางเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารต่างๆที่อาจมีการกล่าวว่าเป็นปัจจุบันนี้ โลกแบนราบทุกอย่างจะต้องเป็นมาตรฐานสากลเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกอย่างเช่นหลักธรรมาภิบาล ซึ่งที่มาน่าจะเกิดจากรายงานการประชุม ของ World Bank เรื่อง “Sub-Sahara Africa From Crisis to Sustainable Growth” (World Bank ,อ้างถึงใน อรพินท์ สฟ โชคชัย,2541:4 คูประกอบสุจิตรา บุญยรัตพันธุ์,2549) ได้อธิบายถึงความหมายและการกำกับที่ดีหรือธรรมาภิบาลว่าเป็นลักษณะและวิถีทางของการใช้อำนาจในการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งครอบคลุม การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆในการบริหารจัดการภาครัฐ การระับผิดชอบ กรอบตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาความโปร่งใสและข้อมูลข่าวสารต่อมากองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) ทำการศึกษาปัจจัยสำคัญที่

นำมาสู่ความสำเร็จของการกู้ยืมเงินระหว่างประเทศซึ่งน่าจะมีผลกระทบมาภิบาลในการบริหารงานในกองทุนเงินดังกล่าวนี้ จึงได้มีการศึกษาวิจัยต่อมาและมีการถ่ายทอดแนวความคิดในหลักธรรมาภิบาลอย่างกว้างขวางในระดับสากล (คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2552)

สำหรับประเทศไทยธรรมาภิบาลเริ่มน่าจะมีบทบาทหลังจากวิกฤติการด้านเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งอาจจะเกิดจากผลกระทบและส่งผลต่อทุกภาคส่วนของสังคม จึงได้มีการค้นหาสาเหตุความผิดปกติของสาเหตุดังกล่าวว่าน่าจะเกิดจากเรื่องใดที่ทำให้วิกฤติเศรษฐกิจเกิดขึ้นในประเทศไทย หรือจะเกิดความผิดปกติของการตรวจสอบ การกำกับที่ดี การทุจริตความโปร่งใสในการทำงานหรือการทำงานที่ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลกันแน่ เมื่อมีสาเหตุดังกล่าว นักวิชาการน่าจะเทียบเคียงและหยิบยกปัญหาดังกล่าวมาพูดถึงแล้วจึงนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้และเผยแพร่จนมีการศึกษาและทำวิจัยกันอย่างกว้างขวางโดยการให้ความหมายและคำนิยามของนักวิชาการที่เหมือนและแตกต่างกัน

2.2 ความหมายของธรรมาภิบาล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2541:19 – 20 อ้างถึงใน สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2549) ในอีกชื่อหนึ่งเรียกว่า “ธรรมรัฐ” มีความหมายหลายประการ ดังต่อไปนี้

1) หมายถึง กระบวนการความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ ภาคสังคม ภาคเอกชน และประชาชนโดยทั่วไปในการที่จะทำให้การบริหารราชการแผ่นดินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

2) หมายถึง การที่กลไกของรัฐทั้งทางการเมืองและการบริหารมีความแข็งแกร่ง มีประสิทธิภาพ สะอาดโปร่งใส รับผิดชอบ

3) หมายถึง การบริหารหรือการปกครองที่ดี หรือ การปกครอง หรือ การบริหารที่เป็นธรรม โดยจะมีองค์ประกอบ 3 ประการ ความโปร่งใส การตรวจสอบได้ และความมีประสิทธิภาพ

ธนาคารโลก (World Bank อ้างถึงใน อรพินท์ สฟ โชคชัย, 2541 : 4) ครอบคลุมสุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2549) ได้ริเริ่มใช้ธรรมาภิบาล (Good Governance) ธรรมาภิบาลเป็นลักษณะและวิถีทางของการที่มีการใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อจัดการงานของบ้านเมือง โดยเฉพาะการจัดการงานทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนา โดยนัยของธนาคารโลก เป็นการชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีธรรมาภิบาลเพื่อช่วยในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้รัฐบาลสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพ มีระบบที่ยุติธรรม มีกระบวนการกฎหมายที่อิสระ ที่ทำให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญา อีกทั้งระบบราชการ ฝ่ายนิติบัญญัติ และสื่อที่มี ความโปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2544: 10) ได้ให้ความหมายของธรรมาภิบาลว่า เป็นระบบ โครงสร้าง กระบวนการและความสัมพันธ์ของภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคมในการบริหารจัดการเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของรัฐซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดี

อมรา พงศาพิชญ์ (2541) ธรรมาภิบาล นั้น มีบริบทที่ เกี่ยวข้องไปถึงกลไกที่กลไกที่ สมาชิกของสังคมในระดับต่างๆ ช่วยกันดูแลผลประโยชน์ของกันและกัน อันเป็นความหมายในเชิง นามธรรมที่สรุปรวบยอดได้ว่าเป็นการดูแลประโยชน์ของส่วนรวม และการรักษาผลประโยชน์ซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในสังคม โดยมีกฎกติกาที่ตกลงร่วมกัน ส่วนในความหมายรูปธรรมนั้น ธรรมราชูร์คือกฎกติกาที่ตกลงร่วมกันว่าจะเป็นกฎเกณฑ์ที่จะใช้ในการดูแลผลประโยชน์ของ ส่วนรวมกฎกติกาขั้นต่ำมักประกอบด้วย

- 1) การทำงานอย่างมีหลักการและเหตุผล ตอบสนองความต้องการของสังคม มีความชอบธรรมและรับผิดชอบในผลของการตัดสินใจ
- 2) การทำงานอย่างโปร่งใสและสามารถคาดการณ์ได้
- 3) การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการรับรู้ร่วมตัดสินใจและตรวจสอบการจัดการ และบริหารงาน
- 4) การดำเนินงานที่ให้ความสำคัญกับหลักการประชาธิปไตยและความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

สถาบันพระปกเกล้า ได้เสนอไว้ว่า ระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันเรียกเป็นศัพท์ ภาษาอังกฤษว่า “Good Governance” หรือธรรมาภิบาลนั้น เป็นการกำหนดเป้าหมายร่วมกันอยู่สาม ประการประกอบด้วย

ประการแรก การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ เพื่อให้การบริหารงานภาครัฐมีคุณภาพ ได้มาตรฐานตามที่ประชาชนต้องการ มีความโปร่งใสในการตัดสินใจและในยกกระบวนการทำงาน ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร ร่วมแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการทำงาน รวมทั้งการ ประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล รับผิดชอบต่อผลงานนั้น แทนการเน้นทำให้อู้งอ ตามกฎ ระเบียบ และวิธีการเพียงอย่างเดียว

ประการที่สอง การปรับเปลี่ยนบทบาทการทำงานของภาครัฐ โดยเน้นงานในหน้าที่หลักของภาครัฐ ซึ่งได้แก่การกำหนดนโยบายที่มองการณ์ไกล การมีบังคับใช้กฎหมายที่ให้ความเสมอภาค เป็นธรรม และองค์การบริหารอย่างเป็นอิสระ มีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการดำเนินการ

ประการที่สาม การบริหารแบบพหุภาคี ได้แก่ การบริหารที่ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามา มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ตัดสินใจ หรือร่วมปฏิบัติงานโดยไม่ผูกขาดหรือรวมศูนย์อำนาจ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 (ปัจจุบันได้ยกเลิกไปแล้ว)มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินงานตามภาระหน้าที่โดยยึดหลักการพื้นฐาน 6 ประการ ได้แก่หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า

หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมายที่ถูกต้อง เป็นธรรม การบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การกำหนดกฎ กติกาและการปฏิบัติตามกฎกติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพความยุติธรรมของสมาชิก

หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส

หลักความมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็น การแจ้งความเห็น การได้สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่นๆ

หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และการกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตนเอง

หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยขอรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

แต่ละหลักสามารถจำแนกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประเทศ ระดับภาครัฐและระดับองค์กร ซึ่งแต่ละระดับมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน กล่าวคือ องค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดีที่จะสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดีของระดับภาครัฐ และระดับประเทศต่อไป ในทางกลับกัน การกำหนดบทบาทในระดับประเทศจะมีผลต่อบทบาทภารกิจและการบริหารจัดการของระดับภาครัฐ และระดับองค์กรด้วย

ธรรมาภิบาลในองค์กร (วรภัทร โตรณะเกษม , 2542) อธิบายว่า การกำกับดูแลที่ดี หรือถึงการใช้สิทธิของความเป็นเจ้าของที่จะปกป้องดูแลผลประโยชน์ของตนเอง โดยผ่านกลไกที่

เกี่ยวข้องในการบริหาร โดยหัวใจสำคัญของธรรมาภิบาล คือ ความโปร่งใส ความยุติธรรม และ ความรับผิดชอบในผลของการตัดสินใจ การกำกับดูแลที่ดีที่มีความจำเป็นทั้งในภาครัฐและ ภาคเอกชน

สำหรับหลักธรรมาภิบาลในงานวิจัยฉบับนี้ได้กำหนดนิยามศัพท์และความหมายตาม ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.ร.) ในปี 2552 ได้นำหลักธรรมาภิบาลซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบของไทยมาวิเคราะห์และพบว่าเป็นหลักการการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีที่จำเป็นสำหรับรัฐบาลไทยควรประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ (คณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน, 2552) ดังนี้

1) ประสิทธิภาพ คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของ แผนการปฏิบัติราชการ ตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ

2) ประสิทธิภาพ คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับที่ดี ที่มีการออกแบบ กระบวนการปฏิบัติงาน โดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม

3) การตอบสนอง คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชน ผู้รับบริการ

4) การระมัดระวัง คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อ เป้าหมายที่กำหนดไว้

5) ความโปร่งใส คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเสรี

6) การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มมี โอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาประเด็นที่ สำคัญที่เกี่ยวข้องได้

7) การกระจายอำนาจ คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจ จาก ส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น

8) นิติธรรม คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการบริหารราชการ ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ของผู้มีส่วนได้เสีย

9) ความเสมอภาค คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มี การแบ่งแยก

10) การมุ่งเน้นฉันทามติ คือ การหาข้อตกลงทั่วไป โดยกลุ่มคนที่มีความสำคัญภายใน กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นสำคัญ

2.3 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

คำว่ากิจกรรมนักศึกษาได้มีนักวิชาการต่างๆให้คำคิดเห็นและนิยามต่างๆเช่น

คำว่ากิจกรรมนิสิตนักศึกษา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2529) ให้ความหมายว่ามหาวิทยาลัยกล่าวว่าการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนิสิตนักศึกษาที่สำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่นิสิตนักศึกษาจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ได้ย่อมต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อความเจริญเติบโตทางด้านสติปัญญา ความคิด ทักษะคติ การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ การรับผิดชอบต่อการพูด การกระทำของตนเอง สามารถดำรงตนเป็นที่ยอมรับนับถือ รักใคร่ และทำงานร่วมกับคนอื่นได้ผลสำเร็จอีกด้วย

กิจกรรมนิสิตนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ถือว่าเป็นการให้โอกาส แก่นิสิตนักศึกษามีส่วนในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และการรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมนิสิตนักศึกษาเอง กิจกรรมนักศึกษานี้ในบางสถาบันถือว่าเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร จึงไม่มีความสัมพันธ์ข้องเกี่ยวกับหลักสูตรแต่ประการใด ทำให้สถาบันเข้าใจผิดไปว่ากิจกรรมนักศึกษาก็คือกิจกรรมนักศึกษา เพื่อนักศึกษาและโดยนักศึกษาเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เองกิจกรรมที่เกิดขึ้นจึงเกิดโดยการทำสิ่งที่คุณอื่นทำโดยไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของกิจกรรม บางสถาบันจำเป็นต้องให้มีกิจกรรมนักศึกษา เพราะถ้าไม่มีสถาบันจะไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ดี

คำว่ากิจกรรมนักศึกษา นั้น หมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อการพัฒนานักศึกษาด้านต่างๆนอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าว เป็นไปโดยสมัครใจ ของนักศึกษาและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนน ในวิชาใดวิชาหนึ่ง กิจกรรมที่มีจุดมุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษานั้น จึงหมายรวมถึงกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยจัดให้นิสิตนักศึกษาและส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกันขึ้นเอง โดยการนิเทศดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่างๆ เพื่อนักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย

กิจกรรมนักศึกษายังครอบคลุมพัฒนาการด้านต่างๆของนักศึกษา เช่นกิจกรรมด้านกีฬา เพื่อให้มีความเจริญงอกงามด้านร่างกาย และความพร้อมเพียงสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมด้านอาสาสมัครและบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อเตรียมความพร้อมในความรับผิดชอบต่อสังคม และความผาสุกของผู้อื่นในสังคมที่แตกต่างกันออกไป ฝึกความเสียสละ การทำงานร่วมกับผู้อื่นและวินัยในตนเอง

บราวน์ (Brown, 1980) (อ้างถึงใน จรินทร์ ธานีรัตน์, 2538) กล่าวว่าการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา ควรพัฒนา 4 ด้านคือ

- 1) ด้านกำหนดเอกลักษณ์ของตนเอง ได้แก่ การทำเป้าหมายชีวิต การหาค่านิยมของชีวิต และการตัดสินใจในการประกอบอาชีพ เป็นต้น
- 2) ด้านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่ การสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ การรู้จักตัวเองและรู้จักผู้อื่น การรู้จักทำงานเป็นทีม หรือเป็นกลุ่ม(รู้จักใช้กระบวนการกลุ่ม)
- 3) ด้านทักษะทางความคิดทางวิชาการ และทักษะทางปัญญา โดยเน้นความเข้าใจและให้มีความรักการเรียนตลอดชีวิต
- 4) ด้านสุนทรียภาพ ให้มีความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรม มีจิตสำนึก และเห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคลพร้อมทั้งมีความคิดสร้างสรรค์

สำหรับผู้วิจัยได้ให้ความหมายของกิจกรรมว่า “กิจกรรมนักศึกษา ก็คือการดำเนินการให้นักศึกษาได้ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างชีวิตให้มีคุณค่าและมีความหมาย ซึ่งต้องสร้าง “ศรัทธา” ให้เกิดขึ้น โดยมีสิ่งที่เชื่อมประสานทุกงานกิจกรรมด้วยกัน และขับเคลื่อนไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมาย คือ “อุดมการณ์” สำหรับ “อุดมการณ์”ของการร่วมทำกิจกรรมนักศึกษา ก็คือ “การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อพิชิตข้อจำกัดต่างๆ ด้วยการสร้างสิ่งที่ดีงามให้เกิดขึ้น ด้วย “การเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม” เพื่อเป็น “การสร้างสรรค์ประโยชน์สุขให้แก่ส่วนรวมและรับใช้ตอบแทนหนี้บุญคุณของส่วนรวม” เป็นต้น

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิยดา ศรีหานาม (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์” ระหว่างจริยธรรมในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กร ศึกษาเฉพาะกรณี : บริษัทเอกชนขนาดใหญ่ของคนไทยแห่งหนึ่ง” พบว่า พนักงานในบริษัทแห่งนี้มีจริยธรรมในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรในระดับสูง นอกจากนี้ยังพบว่า จริยธรรมในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์กรในระดับปานกลาง ในการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อจริยธรรมในการทำงานพบว่า มีเพียงตัวแปรของอายุการทำงานเท่านั้นที่มีผลต่อจริยธรรมในการทำงาน โดยที่พนักงานที่มีอายุมากกว่ามีจริยธรรมในการทำงานมากกว่าพนักงานที่มีอายุน้อยกว่า และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุแบบขั้นตอน พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์จริยธรรมในการทำงานมีเพียงตัวแปรเดียวคือ ความผูกพันต่อองค์กร โดยตัวแปรดังกล่าวสามารถพยากรณ์จริยธรรมใน

การทำงานได้ร้อยละ 22.5 ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อศึกษาเรื่องจริยธรรมในการทำงานและสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการบริหารองค์การได้

ทิพย์วรรณ ประสิทธิ์ล้ำค่า (2549 : 18) ได้ทำการวิเคราะห์การกำกับดูแลกิจการที่ดี และเหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์กรในประเทศไทย พบว่า ความโปร่งใสและการเผยแพร่ข้อมูล ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมความประพฤติของบริษัท และคุ้มครองนักลงทุน ในขณะที่เดียวกันทำให้บริษัทสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการดำเนินทางธุรกิจ เกิดความสัมพันธ์ทางการค้าที่ดีต่อกันอันเป็นประโยชน์กับบริษัทโดยตรง

อิสริย์ เกียรติพิทักษ์ (2548 : 99) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเป็นบรรษัทภิบาลของ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) พบว่า บุคลากรที่มีกลุ่มงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อทุกฝ่ายอย่างเสมอภาคและยุติธรรมแตกต่างกัน โดยกลุ่มงานพัฒนาธุรกิจมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มยุทธศาสตร์และอำนวยการ และกลุ่มการตลาดและบริการตามลำดับ

รุ่งระวี สุขัง (2544 : 42) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกตำรวจชุมชนประจำตำบล: ศึกษาเฉพาะพื้นที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางบัวทอง กล่าวว่าการที่ประชาชนจะตัดสินใจมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ทั้งระบบนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นคุณลักษณะภายในด้านบุคคลและกลุ่มคน และปัจจัยทางด้านการติดต่อสื่อสารซึ่งเป็นการรับรู้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจากภายนอกตามแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.5 ประวัติ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (อรชา เขื่อนสุวรรณ, 2549) เป็นหนึ่งในสถาบันเอกชนชั้นนำของประเทศก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ.2511 ตามปณิธานเจตนารมณ์ของดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ และ อาจารย์สนั่น เกตุทัต โดยใช้ชื่อสถาบันว่า “ธุรกิจบัณฑิต” ตั้งอยู่ริมคลองประปา ถนนพระราม 6

ต่อมาได้เปลี่ยนสถานภาพเป็น “วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต” ในปี พ.ศ. 2513 และเป็น “มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต” ในปี 2527 ด้วยพัฒนาการที่ไม่หยุดยั้งผนวกกับการขยายตัวของระบบการศึกษาในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2532 มหาวิทยาลัยได้ย้ายมาอยู่บนถนนประชาชื่นบนเนื้อที่ราว 100 ไร่ เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารปฏิบัติการทางการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างสมบูรณ์แบบ ภายใต้อาคารที่สวยงามและร่มรื่น

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก และหลักสูตรนานาชาติ โดยมี ดร. อรรถ ธรรมโน เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย และ รองศาสตราจารย์ ดร.อนุมงคล ศิริเวทิน เป็นอธิการบดี

ตลอด 40 ปี ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้ผลิตบัณฑิตออกไปสู่สังคมรวมกว่า 65,500 คน แบ่งเป็น ระดับปริญญาตรี 65,343 คน และปริญญาโท 4,070 คน โดยมีบุคลากรรวมทั้งสิ้น 1,201 คน มีสัดส่วนอาจารย์ระดับปริญญาเอก 15.13% ระดับปริญญาโท 76.57 % สัดส่วนอาจารย์ของสถาบันเอกชน และเป็นสถาบันการศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างกว้างขวาง เป็น “แหล่งวิชาการประสานความรู้ธุรกิจ”

ปรัชญา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเป็นสังคมธรรมาภิบาลแห่งการเรียนรู้ ที่มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีคุณธรรม และคุณวุฒิ มีบทบาทในการเพิ่มพูนองค์ความรู้ตามมาตรฐานสากล ดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทย และส่งเสริมเศรษฐกิจเสรี สมดังอุดมการณ์ว่า “นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ”

ปณิธาน “บัณฑิตต้องถึงพร้อมทั้งคุณธรรมและคุณวุฒิ” บัณฑิตที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้นั้น บุคลากรจะต้องมีคุณสมบัติพร้อมด้วยความรู้แห่งวิชาชีพ มีคุณธรรมและจริยธรรม ฉะนั้นบุคลากรทุกคนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงมีความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ที่จะช่วยให้นักศึกษาของเราเข้าถึงพร้อมด้วยคุณธรรมและคุณวุฒิ เพื่อที่จะออกไปรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

“องค์เทพ” สัญลักษณ์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้อัญเชิญ “พระพิฆเนศวร” มาเป็นสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยซึ่ง ณ ที่นี้ และเพื่อการนี้เรียกชื่อว่า “พระสิทธิธาดา” พระผู้ทรงเป็นเทพเจ้า ผู้ขจัดอุปสรรคและประทานความสำเร็จให้แก่มวลมนุษย์ โดยทั่วไป “พระพิฆเนศวร” มีเศียรเป็นช้าง ทรงหนุเป็นพาหนะ พระหัตถ์ซ้ายทรงสมุคบัณูชิ พระหัตถ์ขวาทรงขอช้าง แต่เทพยอมแปลงองค์ได้ การมีรูปหนุเป็นพาหนะของพระสิทธิธาดาให้ปรากฏอยู่เพื่อแสดงให้ทราบว่าเป็น “พระสิทธิธาดา” ผู้ประศาสน์ความสำเร็จให้แก่มวลมนุษย์

สัญลักษณ์แห่งดวงตรา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้ใช้ดวงแก้ว 9 ดวง หรือ “นพรัตน์” เป็นตราประจำมหาวิทยาลัย ซึ่งมีลักษณะเป็นวงกลมสองชั้น วงกลมในมีองค์ “พระสิทธิธาดา” ประทับอยู่ ส่วนวงนอกเป็นกลีบบัวซ้อนกัน 12 กลีบ “ดอกบัว” หมายถึง ความงาม ความดี ความเจริญ และคุณธรรม ตัวเลข 12 มีความหมายในทางธรรมะ หมายถึง อากาบริบูรณ 12 ประการ สำแดงถึงความเป็นมนุษย์และอาการที่มนุษย์พึงต้องมี ในระหว่างวงกลมนอกกับวงกลมในมี “นพรัตน์” หรือดวงแก้ว 9 ดวง นั้น หมายถึง องค์ประกอบแห่งคุณธรรม 9 ประการ ซึ่งบัณฑิตหรือนักธุรกิจที่ดีพึงต้องมี กล่าวคือดวงที่ 1 ความรู้ในเรื่องภาษาดี ดวงที่ 2 ความรู้หรือวิชาการ

ต่าง ๆ ในด้านธุรกิจดี ดวงที่ 3มีความสามารถใช้ความรู้ที่ ดวงที่ 4 เป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า ดวงที่ 5ความขยันขันแข็งเอาใจใส่และอดทน ดวงที่ 6 เป็นผู้มีความรยาทอันดีงามและความซื่อสัตย์ดวงที่ 7 เป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ดวงที่ 8 เป็นผู้รู้จักใช้โอกาส ดวงที่ 9 เป็นผู้มึระสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

คติธรรม เพื่อให้ความเชื่อ ความศรัทธา และมุ่งมั่นเป็นจริง ทุกชีวิตทุกคนใช้คติธรรมแห่งพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวนำใจดีใจ เป็นเครื่องนำทางไปในทางเดียวกันของสังคมชาว มธบ. นั่นก็คือ **“กมฺมุนเตน วิสุตฺตติ”**

ไม้ สัญลักษณ์ “ต้นไม้” เป็นไม้สัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพราะต้นไม้เป็นไม้ที่แสดงสัญลักษณ์แห่งความอดทน เมื่อมีดรวมกันแสดงถึงความแข็งแกร่งมีพลังแห่งความรักและความสามัคคี จะทำกิจการใดก็สำเร็จลุล่วงตามประสงค์ เป็นการให้สตินักศึกษาให้มีความอดทน ความเพียร ความรัก ความสามัคคีกันและจะมีพลังมหาศาลดุมัดไม้

สีและธงสีประจำมหาวิทยาลัย “สี” สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้แก่ **“ม่วง-ฟ้า”**

“สีม่วง” หมายถึง อุตสาหกรรมการ ได้แก่ การกระทำสิ่งของให้เป็นสินค้า

“สีฟ้า” หมายถึง พาณิชยกรรม แปลว่า การค้า

ดังนั้น สี **“ม่วง-ฟ้า”** หมายถึง **“ธุรกิจ”** หรือ **“การปฏิบัติทางธุรกิจ”**

ธงประจำมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตใช้สีม่วงกับสีฟ้าเป็นธงประจำมหาวิทยาลัย ผืนธงมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ประกอบด้วย พื้นสีม่วงตรงกลางเป็นดวงตรานพรัตน์ และองค์พระสิริธรรมาคบนพื้นสีฟ้า มีคำว่า **“มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต”** เป็นแนวโค้งอยู่ด้านล่างของดวงตรา รอบขอบผืนธงประดับด้วยพู่สีเหลือง

ภูมิทัศน์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตตั้งอยู่บนเนื้อที่กว่าเกือบ 100 ไร่ แวดล้อมด้วยธรรมชาติที่สวยงามด้วยไม้ดอกและไม้ใบ ประกอบด้วยอาคารจำนวน 22 อาคาร แบ่งเป็นอาคารเรียน อาคารปฏิบัติการฯ อาคารสำนักงาน ศูนย์อาหาร ศูนย์กีฬา ศูนย์วัฒนธรรม หอพักสำหรับนักศึกษาหญิง ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบต่างๆ เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษา อีกทั้งมีสถานที่พักผ่อนให้นักศึกษาเลือกได้ตามใจชอบไม่ว่าจะเป็นได้อาคารเรียน ศาลาธรรมชัช อุทยานลานธรรม ศาลาสนั่นคุณานุสรณ์ ลานสนมสุทธิพิทักษ์ ลานสังฆาเกตุทัต ศาลาไทยชอย 1 และลานน้ำพุชอย 3

2.6 ประวัติสำนักกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

สำหรับประวัติศาสตร์การก่อตั้งสำนักกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตนั้นไม่

มีเอกสารหรือบันทึกใดได้เขียนอ้างไว้แน่ชัดสำนักกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตก่อตั้งขึ้นเมื่อใดกันแน่ มีเพียงเอกสาร ที่ผู้เขียนพยายามค้นหาและเรียบเรียงได้ดังนี้

ดร. อติชัย กอวัฒนา ได้เขียนรวบรวมประวัติความเป็นมาของสำนักกิจการนักศึกษา ว่า “งานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเริ่มต้นมาควบคู่กับการจัดตั้งสถาบัน การบริหารกิจการนักศึกษา มี 2 ช่วง คือช่วงแรก คือ ก่อน 14 ตุลาคม 2516 และช่วงหลัง 14 ตุลาคม 2516 จนถึงปัจจุบันงานด้านกิจการนักศึกษาได้เจริญรุ่งเรืองเป็นตามลำดับ ตั้งแต่เริ่มแรกในการเรียกร้องรัฐธรรมนูญโดยนักศึกษาและประชาชน (www.dpu.ac.th)

ต่อมาปี พ.ศ. 2519 จึงมีการประกาศของรัฐบาลไม่ให้มีการจัดตั้งสโมสรนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาแต่ให้เปลี่ยนรูปแบบเป็นการจัดตั้งของกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาโดยมหาวิทยาลัย และให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำงานกิจกรรมนักศึกษานั้น โดยแต่งตั้งให้มีประธานชาย ประธานหญิง รองประธานชายและหญิงและมีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจากคณาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษา

ในปี พ.ศ. 2520 นโยบายของรัฐบาลเริ่มผ่อนคลายลงเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการศึกษาในเวลานั้นที่จะให้นักศึกษาได้รับการเตรียมตัวที่จะต้องออกไปต่อสู้กับสังคมภายนอกและรับบทบาท ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในขณะนั้นก็ได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยจัดให้มีฝ่ายวิชาการ ฝ่ายศาสนาและศีลธรรม ฝ่ายศิลปวัฒนธรรมดนตรี และนาฏศิลป์ ฝ่ายอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งฝ่ายบริหารชุมชนและฝ่ายกีฬา ซึ่งดำเนินการงานเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆเหล่านี้ โดยให้การดำเนิน ไปอย่างอิสระ

ในปี พ.ศ. 2521 งานด้านกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเริ่มเป็นอิสระมากขึ้น ในด้านนักศึกษา ได้มีผู้สนใจและต้องการที่จะสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยจึงได้จัดรวบรวมกลุ่มและชุมนุมโดยเริ่มจาก 5 กลุ่มจนกลายเป็น 20 ชมรม

และในปี พ.ศ. 2521 นี้เองมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้มีร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 5 แห่ง คือ 1.วิทยาลัยธุรกิจ 2. วิทยาลัยหอการค้า 3. วิทยาลัยกรุงเทพ 4. วิทยาลัยเกริก 5. วิทยาลัยศรีปทุม โดยได้ร่วมกันจัดกีฬาระหว่างสถาบันขึ้นเป็นปีแรกรวมทั้งการจัดนิทรรศการภายนอกด้วย

จนกระทั่งในปี 2527 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้รับการยกฐานะ ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย ด้านกิจกรรมนักศึกษาก็ได้ขยายตัวเป็นลำดับเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน ที่มี กลุ่ม/ชมรมมากถึง 46 กลุ่ม/ชมรม มีนักศึกษาประจำคณะอีก 10 คณะและมีสโมสรนักศึกษาในการ

ขับเคลื่อนกิจกรรมของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตให้ประสบความสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อคุณภาพของนักศึกษาต่อไป

สำหรับสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตนั้นไม่มีเอกสารใดหรือหลักฐานใดที่อ้างอิงได้ว่าจัดตั้งขึ้นเมื่อปีใดกันแน่มีแต่ ทำเนียบนายกสโมสรนักศึกษา ที่เริ่มปรากฏชื่อนายกสโมสรนักศึกษาคนแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 ซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือร่มไผ่ (2548:28) สำหรับผู้วิจัยนั้นจากทำเนียบนายกสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตดังกล่าว พบว่าเป็นนายกสโมสรนักศึกษาคนที่33และเป็นนายกสโมสรนักศึกษาคนที่ 10 ศึกษาในคณะนิติศาสตร์และเป็นเพียงคนเดียวในประวัติศาสตร์ที่เป็นนายกสโมสรนักศึกษา 2 สมัย

และจากระเบียบมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ว่าด้วยการบริหารงานมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2528 กำหนดให้มีข้อบังคับว่าด้วยสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในปี พ.ศ.2529 ซึ่งน่าจะเป็นหลักฐานในทางเอกสารที่สามารถรวบรวมถึงประวัติศาสตร์การก่อตั้งสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในปัจจุบันได้สำหรับภาระหน้าที่ของสำนักกิจการนักศึกษา คือ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพให้นักศึกษาด้านต่างๆ เพื่อจะได้จบเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพดั่งนั้นสำนักกิจการนักศึกษา จึงเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมและนันทนาการหลากหลายรูปแบบสำหรับนักศึกษา ทั้งนี้มิใช่เพียงแต่จะมุ่งหวังให้นักศึกษาเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยคุณวุฒิและคุณธรรมตามปณิธานของมหาวิทยาลัยเท่านั้น หากยังมุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวุฒิภาวะ ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อจะได้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม

ปัจจุบันสำนักกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีการกำหนด

ปณิธาน

“มุ่งมั่นเสริมสร้างคุณภาพชีวิตนักศึกษาด้วยกิจกรรม เพื่อนำไปสู่บัณฑิตที่พึงประสงค์”

วิสัยทัศน์สำนักกิจการนักศึกษา

“สำนักกิจการนักศึกษาจะพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยเน้นการบริการที่เป็นเลิศ และใช้กิจกรรมเป็นกระบวนการที่จะพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้ครบทุกด้านตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา รวมไปถึงการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาอย่างมีความสุขเพื่อนำไปสู่บัณฑิตที่พึงประสงค์”

พันธกิจสำนักกิจการนักศึกษา

1. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์
2. พัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. สร้างความเข้มแข็งของงานสหกิจศึกษา การฝึกงาน และการมีงานทำของบัณฑิต

4. เสริมสร้างบุคลิกภาพและความคิดในการดำเนินชีวิตแบบไทย และสร้างจิตสำนึกรัก
ท้องถิ่นให้แก่ นักศึกษา

5. จัดบริการต่างๆ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตนักศึกษา ให้เรียนอย่างมีความสุข และสนุก
กับการทำ กิจกรรม

2.7 รายชื่อ ชมรม/กลุ่ม, คณะวิชา, และสโมสรนักศึกษา ที่สังกัดในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

2.7.1 ชมรม/กลุ่ม จำนวน 46 ชมรม/กลุ่ม ประกอบด้วย (ปิยฉัฐ แพทย์วงศ์,ที่ปรึกษา
สโมสรนักศึกษา,สัมภาษณ์,15 ธันวาคม2552)

ชมรมคอมพิวเตอร์ ชมรมอาสาสมัครองผู้บริโภค ชมรมปาฐกถาและได้วาที ชมรม
ภาษาอังกฤษ ชมรมประชาสัมพันธ์ ชมรมโรบอท ชมรมภาษาและวัฒนธรรมจีน-ญี่ปุ่น ชมรม
พุทธศาสน์-ประเพณี ชมรมศิลปวัฒนธรรม ชมรมนักศึกษามุสลิม ชมรมนักศึกษาคริสเตียน
ชมรมประหยัดเงินตราและเพิ่มค่านิยมไทย ชมรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมกองทุนพัฒนา กลุ่มวิฑูสมัครเล่น กลุ่ม W-
CARP ชมรมถ่ายภาพ ชมรมดนตรีสากล ชมรมคณะนักร้องประสานเสียง ชมรมศิลปะการแสดง
ชมรมเชียร์และเชียร์ลีดเดอร์ ชมรมท่องเที่ยวยั่งยืนเพื่อชุมชน ชมรมนอนหนังสือ ชมรมหมาก
ล้อม ชมรมคาราเต้-โค ชมรมคาบไทย ชมรมเทนนิส ชมรมกีฬา ชมรมศิลปะป้องกันตัว ชมรม
คาบสากล ชมรมวอลเลย์บอล ชมรมเทเบิลเทนนิส ชมรมเทควันโด ชมบาสเกตบอล ชมรม
แบดมินตัน ชมรมกอล์ฟ ชมรมยูโด ชมรมเปตอง ชมรมฟุตบอล ชมรม TO BE NUMBER ONE
ชมรมว่ายน้ำ กลุ่มสันตนาการ กลุ่มรักษาดินแดน กลุ่มสุขภาพและความงาม

2.7.2 คณะวิชาจำนวน 10 คณะวิชา ประกอบด้วย

บริหารธุรกิจ การบัญชี เศรษฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ปริดิ
พนมยงค์ ศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์ นิเทศศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ
ศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ

2.7.3 สโมสรนักศึกษาจำนวน 1 สโมสรนักศึกษา ประกอบด้วย

สโมสรศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

2.8 กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษาในเรื่องที่มาที่จำเป็น(ข้อบังคับมหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตว่าด้วยสโมสรนักศึกษา ,2549) เช่น

ข้อ 5ในบังคับนี้

(2) สโมสร หมายถึง สโมสรศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

(3) ชมรม หมายถึง ชมรมกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตซึ่งได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งขึ้น

ข้อ12 คณะกรรมการสโมสรนักศึกษาประกอบด้วยกรรมการ ดังนี้

12.1 นายกสโมสรนักศึกษา อุปนายกคนที่1 อุปนายกคนที่2 เลขานุการ เกรียงไกร ซึ่งจะต้องมาจากคณะต่างๆ ไม่น้อยกว่าสามคณะที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยทั้งหมด

12.3 กรรมการอื่นๆ ที่แต่งตั้งโดยนายกสโมสรนักศึกษา ประกอบด้วย

12.3.1 ประธานฝ่ายวิชาการ

12.3.2 ประธานฝ่ายศิลปวัฒนธรรมและส่งเสริมจริยธรรม

12.3.3ประธานฝ่ายกีฬา

12.3.4 ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมเพื่อสังคม

12.3.5ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์

12.3.6 ประธานฝ่ายเชียร์

12.3.7ประธานฝ่ายสวัสดิการและสวัสดิภาพนักศึกษา

ข้อ33 คณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะประกอบด้วยกรรมการดังนี้

33.1 ประธาน

33.2รองประธานคนที่1

33.3รองประธานคนที่2

33.4เกรียงไกร

33.5เลขานุการ

33.6ตำแหน่งอื่นๆตามความเหมาะสม

ข้อ39 คณะกรรมการชมรมประกอบด้วยคณะกรรมการดังนี้

39.1 ประธานชมรม

39.2รองประธานชมรม

39.3เลขานุการ

39.4เกรียงไกร

39.5นายทะเบียน

39.6 สวัสดิการและสวัสดิภาพนักศึกษา

39.7ประชาสัมพันธ์

39.8 ตำแหน่งอื่นๆ ตามความเหมาะสม โดยแต่งตั้งเป็นการภายใน

2.9 ข้อมูลผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

จากที่มาของคณะกรรมการชมรม/กลุ่ม คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ว่าด้วยสโมสรนักศึกษา พ.ศ. 2549 จะเห็นว่าคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา จะมี 12 ตำแหน่ง คณะกรรมการชมรม/กลุ่ม คณะกรรมการประจำคณะ จะมีได้ตามข้อบังคับแต่ตามการปฏิบัติจะตั้งให้มีตำแหน่งเท่ากันเป็นจำนวน 12 ตำแหน่งเท่ากับคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา ดังนั้น คณะกรรมการหรือกลุ่มผู้นำนักศึกษามีจำนวน 684 คน ซึ่งประกอบด้วย

1) คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา	จำนวน 12 คน
2) คณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะ จำนวน 10 คณะวิชา	จำนวน 120 คน
3) คณะกรรมการชมรม/กลุ่มจำนวน 46 ชมรมกลุ่ม	จำนวน 552 คน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตต่อการใช้ธรรมาภิบาลในการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา โดยวิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) เป็นข้อมูลส่วนบุคคลสามารถจำแนกได้เป็น 6 ตัวแปร ดังนี้

- 1) เพศ
- 2) ชั้นปี
- 3) คณะวิชา
- 4) ประสบการณ์การร่วมกิจกรรม
- 5) ตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน
- 6) ความต่อเนื่องในการร่วมกิจกรรม(เฉพาะที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต)

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ได้ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา ตามแนวความคิดสำนักงาน ก.พ.ร ในปี พ.ศ.2552 ว่าด้วยหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่จำเป็นสำหรับภาครัฐบาลไทยควรประกอบด้วย 10 องค์ประกอบได้แก่

- 1) ประสิทธิภาพ
- 2) ประสิทธิภาพ
- 3) การตอบสนอง
- 4) ภาระรับผิดชอบ
- 5) ความโปร่งใส
- 6) การมีส่วนร่วม
- 7) การกระจายอำนาจ

- 8) นิติธรรม
- 9) ความเสมอภาค
- 10) การมุ่งเน้นฉันทามติ

3.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้จากข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิได้จาก การให้ตอบแบบสอบถาม ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร วารสาร เอกสารวิชาการ ผลงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางประกอบการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ประชากร และตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประจำปี 2552 จำนวนทั้งหมด 684 คน (เฉพาะตำแหน่งที่ได้รับการรับรองจากมหาวิทยาลัยฯตามข้อบังคับว่าด้วยสโมสรนักศึกษา 2549เท่านั้น)(ข้อมูลจากแผนกกิจกรรมพัฒนานักศึกษา วันที่ 16 พฤษภาคม 2552 ซึ่งประกอบด้วย

1) คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา	จำนวน 12 คน
2) คณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะ จำนวน 10 คณะวิชา	จำนวน 120 คน
3) คณะกรรมการชมรม/กลุ่มจำนวน จำนวน 46 ชมรม /กลุ่ม	จำนวน 552 คน

ตัวอย่าง

- 1) การกำหนดตัวอย่าง จากประชากร 684 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ ตาราง Yamane ที่มีความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนตัวอย่าง 245 ตัวอย่าง (อุทุมพร จามรมาน , 2530 : 29-30)

- 2) การสุ่มตัวอย่าง หลังจากได้ขนาดตัวอย่างแล้วผู้วิจัยได้โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในแต่ละกลุ่มย่อยโดยกำหนดขนาดตัวอย่างในแต่ละกลุ่มย่อยตามสัดส่วน ดังนี้

กลุ่ม	ประชากร (N)	ตัวอย่าง (n)
คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา	12	4
คณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะ	120	43
คณะกรรมการชมรม/กลุ่มจำนวน	552	198
รวม	684	245

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้โดย

1. คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยให้ผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรอกแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยใช้แบบ Convenience Sampling

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อจัดระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้นำนักศึกษาได้แก่

ลักษณะประชากรศาสตร์

- 1) เพศ
- 2) ชั้นปี
- 3) คณะวิชา
- 4) ประสบการณ์การร่วมกิจกรรม
- 5) ตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน
- 6) ความต่อเนื่องในการร่วมกิจกรรม(เฉพาะที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต)

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบใส่เครื่องหมาย □ ใน □ ที่ตรงกับข้อเท็จจริงจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการสร้างแบบวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับธรรมาภิบาลมาใช้และสร้างเป็นคำถาม มาตรการวัดประเมินเป็น 5 ระดับคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เฉย ๆ เห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยกำหนดคะแนนในข้อความเชิงบวกเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ส่วนคะแนนในข้อความเชิงลบเป็น 1, 2, 3, 4, 5 และ การนำคะแนนข้างต้นไปใช้อธิบายความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งกำหนดคำถามไว้ 10 ประการ ด้านตามแนว ความคิดของ สำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งได้นำหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่จำเป็นสำหรับภาครัฐไทย ซึ่งได้แก่ คำถามที่เกี่ยวกับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ การตอบสนอง ภาระรับผิดชอบ ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ นิติธรรม ความเสมอภาค การมุ่งเน้นฉันทามติร่วม ด้านความรวม คำถามจำนวน 40 ข้อ

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับ ความคิดเห็น ของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

<u>คะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด</u>	5 – 1	=	0.8
จำนวนชั้น	5		
จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้			
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา			ระดับคะแนน
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับสูงมาก			4.21 – 5.00
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับสูง			3.41 – 4.20
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง			2.61 – 3.40
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับต่ำ			1.81 – 2.60
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับต่ำมาก			1.00 – 1.80

3.6 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษารายละเอียดจากเอกสาร หนังสือ บทความ วิทยานิพนธ์ และผลงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินค่าผลการปฏิบัติงาน
- 2) สร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย
- 3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ผู้สอนเพื่อตรวจสอบว่าแบบสอบถามมีความถูกต้องและครอบคลุมในเรื่องที่ทำการวิจัยหรือไม่เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)
- 4) ปรับปรุงแบบสอบถาม

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

คำถาม	จำนวนข้อ คำถาม	Cronbach's Alpha
ประสิทธิผล	4	0.77
ประสิทธิภาพ	4	0.69
การตอบสนอง	4	0.73
การระับผิดชอบ	4	0.67
ความโปร่งใส	4	0.77
การมีส่วนร่วม	4	0.76
การกระจายอำนาจ	4	0.71
นิติธรรม	4	0.69
ความเสมอภาค	4	0.77
การมุ่งเน้นจันทามติ	4	0.72

3.7 ประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (Statistical Package for the Social Science for Window) และคำนวณค่าสถิติที่สำคัญได้แก่

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่าง คำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลความคิดเห็น ในการประเมินค่าความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา โดยคำนวณร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง ข้อมูลส่วนบุคคล กับความคิดเห็นในเรื่องความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยใช้ค่าสถิติ t - test และ ค่าสถิติ F - test เพื่อทดสอบสมมุติฐาน (Testing Hypothesis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ จำนวน 245 ชุด จากการแจกแบบสอบถามทั้งหมด 245 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 (Response Rate) ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เนื่องจากเวลาอันจำกัดผู้วิจัยได้เลือกสุ่มตัวอย่างจำนวน 245 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 684 คน ของผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในปี พ.ศ. 2552 โดยตัวอย่างแบ่งออกเป็น คณะกรรมการสโมสรนักศึกษาจำนวน 4 คน คณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะ จำนวน 43 คน และคณะกรรมการชมรม/กลุ่ม จำนวน 198 คน ซึ่งสามารถสรุปข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างได้ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนกตามสภาพส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 245)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	95	38.8
หญิง	150	61.2
2. ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	49	20.0
ชั้นปีที่ 2	71	29.0
ชั้นปีที่ 3	67	27.3
ชั้นปีที่ 4	41	16.7
ชั้นปีที่ 1 (ต่อเนื่อง)	9	3.7
ชั้นปีที่ 2 (ต่อเนื่อง)	7	2.9
ชั้นปีที่ 3 (ต่อเนื่อง)	1	0.4

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
3. คณะวิชา		
บริหารธุรกิจ	45	18.4
การบัญชี	39	15.9
เศรษฐศาสตร์ และ รัฐประศาสนศาสตร์	14	5.7
นิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์	21	8.6
ศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์	31	12.7
นิเทศศาสตร์	29	11.8
วิศวกรรมศาสตร์	20	8.2
เทคโนโลยีสารสนเทศ	20	8.2
ศิลปกรรมศาสตร์	22	9.0
วิทยาลัยนานาชาติ	4	1.6
4. ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม		
น้อยกว่า 1 ปี	78	31.8
1 – 2 ปี	113	46.1
2 – 3 ปี	41	16.7
3 – 4 ปี	12	4.9
มากกว่า 4 ปี ขึ้นไป	1	0.4
5. ตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน		
กรรมการสโมสรนักศึกษา	4	1.6
กรรมการนักศึกษาประจำคณะ	43	17.6
กรรมการกลุ่ม/ชมรม	198	80.8

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 ลำดับรองลงมาชั้นปีที่ 3 จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ลำดับถัดมาชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ลำดับถัดมา ชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ลำดับถัดมา ชั้นปีที่ 1 (ต่อเนื่อง) จำนวน 9 คน

คิดเป็นร้อยละ 3.7 ลำดับถัดมาชั้นปีที่ 2 (ต่อเนื่อง) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 และลำดับสุดท้าย ชั้นปีที่ 3 (ต่อเนื่อง) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 และส่วนใหญ่จะศึกษาอยู่ในคณะวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 รองลงมาคณะการบัญชี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ถัดมาคือคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ลำดับถัดมาคณะนิเทศศาสตร์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 ลำดับถัดมาคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ลำดับถัดมาคณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ลำดับถัดมาซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามที่เท่ากันสองคณะวิชาคือคณะ วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ลำดับถัดมาคณะเศรษฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และลำดับสุดท้ายคือวิทยาลัยนานาชาติจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม 1-2 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 ถัดมาคือน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ถัดมาคือ 2-3 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ถัดมาคือ 3-4 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และ ลำดับสุดท้าย มากกว่า 4 ปี ขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 สำหรับตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นคณะกรรมการชมรม/กลุ่มจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 รองลงมาคณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 และลำดับสุดท้ายกรรมการสโมสรนักศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

4.2 ผลการทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability)

ก่อนที่จะวิเคราะห์หาระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษา ต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้ทำการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ทำการหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของคอนบาค (α – Coefficients Cronbach) ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการทดสอบตามเที่ยงของเครื่องมือแบบสอบถาม

คำถาม	จำนวนข้อคำถาม	ผลการทดสอบ
ประสิทธิผล	4	0.77
ประสิทธิภาพ	4	0.69
การตอบสนอง	4	0.73

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนข้อคำถาม	ผลการทดสอบ
การะรับผิดชอบ	4	0.67
ความโปร่งใส	4	0.77
การมีส่วนร่วม	4	0.76
การกระจายอำนาจ	4	0.71
นิติธรรม	4	0.69
ความเสมอภาค	4	0.77
การมุ่งเน้นฉันทามติ	4	0.72

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผลการทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือแบบสอบถามในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือเนื่องจากผลการทดสอบอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่า 0.7 โดยคำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 245 คน และมีค่า Cronbach Alpha อยู่ระหว่าง 0.74 – 0.81 ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาในเรื่องการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ข้อมูลในส่วนนี้เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาที่เกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และแปลค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นดังนี้

ระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ระดับคะแนน

การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับสูงมาก	4.21 – 5.00
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับสูง	3.41 – 4.20
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง	2.61 – 3.40
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ	1.81 – 2.60
การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำมาก	1.00 – 1.80

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านประสิทธิผล

ประสิทธิผล	N	$\bar{X}$	S.D	ความคิดเห็น
1 ผลการบริหาร มีกระบวนการที่เป็นมาตรฐาน และมีระบบที่ต่อเนื่อง	245	3.24	0.77	ระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประสิทธิผล	N	$\bar{x}$	S.D	ความคิดเห็น
2 ผลการบริหาร เป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรร	245	3.29	0.80	ระดับปานกลาง
3 ผลการบริหาร สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่วางไว้	245	3.42	0.80	ระดับสูง
4 ผลการบริหาร เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาโดยส่วนใหญ่	245	3.47	0.78	ระดับสูง
รวม	245	3.36	0.61	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านประสิทธิผล โดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) โดยในรายข้อย่อยพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลางคือ ผลการบริหาร มีกระบวนการที่เป็นมาตรฐานและมีระบบที่ต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.24$) และ ผลการบริหารเป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ($\bar{X} = 3.29$) และมีระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับสูงคือผลการบริหารสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.42$) และผลการบริหารเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ ($\bar{X} = 3.47$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ	N	$\bar{x}$	S.D	ความคิดเห็น
1 การบริหาร เป็นไปตามแนวทางการกำกับที่ดี จากมหาวิทยาลัยฯ	245	3.47	0.81	ระดับสูง
2 การบริหาร มีการออกแบบกระบวนการการดำเนินงานในเรื่องการบริหารจัดการที่ดี	245	3.38	0.77	ระดับปานกลาง
3 การบริหาร มีการจัดสรรงบประมาณให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารกิจกรรม	245	3.42	0.75	ระดับสูง
4 การบริหาร สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ได้	245	3.49	0.78	ระดับสูง
รวม	245	3.44	0.56	ระดับสูง

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านประสิทธิภาพ โดยรวมแล้วอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.44$) โดยในรายช้อย่อยพบว่าระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาที่อยู่ในระดับสูงคือการบริหารสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ได้ ($\bar{X} = 3.49$) และรองลงมาคือการบริหาร เป็นไปตามแนวทางการกำกับที่ดี จากมหาวิทยาลัยฯ ($\bar{X} = 3.47$) และลำดับถัดมาคือการบริหาร มีการจัดสรรงบประมาณให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารกิจกรรมที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.42$) และระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาในรายช้อย่อยเพียงข้อเดียวในด้านประสิทธิภาพที่อยู่ในระดับปานกลางคือการบริหาร มีการออกแบบกระบวนการดำเนินงานในเรื่องการบริหารจัดการที่ดี ($\bar{X} = 3.38$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านการตอบสนอง

การตอบสนอง	N	$\bar{X}$	S.D	ความคิดเห็น
1 การบริหาร สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด	245	3.40	0.88	ระดับปานกลาง
2 การบริหาร สามารถสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ ให้แก่นักศึกษาส่วนใหญ่ได้	245	3.46	0.82	ระดับสูง
3 การบริหาร สามารถสนองตอบความคาดหวัง นักศึกษาส่วนใหญ่ได้	245	3.45	0.82	ระดับสูง
4 การบริหาร สามารถจูงใจให้ผู้ที่มีความเห็นต่างกัน สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้	245	3.47	0.83	ระดับสูง
รวม	245	3.45	0.62	ระดับสูง

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านการตอบสนอง โดยรวมแล้วอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.45$) โดยในรายช้อย่อยพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับสูงเกือบทุกข้อคือ การบริหาร สามารถจูงใจให้ผู้ที่มีความเห็นต่างกัน สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ($\bar{X} = 3.47$) การบริหาร สามารถสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ ให้แก่นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ ($\bar{X} = 3.46$) และ การบริหาร สามารถสนองตอบความคาดหวัง นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ ($\bar{X} = 3.45$) ส่วนระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษามีระดับปาน

กลางมีเพียงรายชื่อย่อยข้อเดียวคือ การบริหารสามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด
($\bar{X} = 3.40$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านภาวะรับผิดชอบ

ภาวะรับผิดชอบ	N	$\bar{X}$	S.D	ความคิดเห็น
1 ผู้นำ เมื่อมีข้อผิดพลาดใดๆพร้อมที่จะแสดงความรับผิดชอบยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น	245	3.38	0.79	ระดับปานกลาง
2 ผู้นำ มีการสนองตอบต่อความคาดหวังของผู้ร่วมกิจกรรมนั้น	245	3.41	0.84	ระดับสูง
3 ผู้นำ พร้อมทั้งจะทำหน้าที่และปฏิบัติตามภารกิจที่วางไว้	245	3.47	0.84	ระดับสูง
4 ผู้นำ ใส่ใจในปัญหาการบริหารกิจกรรมและกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาต่างๆ	245	3.50	0.80	ระดับสูง
รวม	245	3.44	0.58	ระดับสูง

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้นำนักศึกษาในระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านภาวะรับผิดชอบ โดยรวมแล้วอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.44$) โดยในรายชื่อย่อยพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับสูงเกือบทุกข้อคือ ผู้นำใส่ใจในปัญหาการบริหารกิจกรรมและกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ($\bar{X} = 3.50$) ผู้นำพร้อมที่จะทำหน้าที่และปฏิบัติตามภารกิจที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.47$) และผู้นำ มีการสนองตอบต่อความคาดหวังของผู้ร่วมกิจกรรมนั้น ($\bar{X} = 3.41$) ส่วนระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษามีระดับปานกลางมีเพียงรายชื่อย่อยข้อเดียวคือ ผู้นำ เมื่อมีข้อผิดพลาดใดๆพร้อมที่จะแสดงความรับผิดชอบยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.38$)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านความโปร่งใส

ความโปร่งใส	N	$\bar{x}$	S.D	ความคิดเห็น
1 การบริหาร ทำอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา	245	3.45	0.83	ระดับสูง
2 การบริหาร สามารถชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย	245	3.52	0.90	ระดับสูง
3 การบริหาร สามารถกำหนดขั้นตอน วิธีการดำเนินงานการบริหารกิจกรรมได้	245	3.44	0.87	ระดับสูง
4 การบริหาร สามารถตรวจสอบงบประมาณในการบริหารกิจกรรมได้	245	3.49	0.78	ระดับสูง
รวม	245	3.48	0.65	ระดับสูง

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านความโปร่งใส โดยรวมแล้วอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.48$) โดยในรายข้อย่อยพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับสูงทุกข้อคือ การบริหาร สามารถชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย ($\bar{X} = 3.52$) การบริหาร สามารถตรวจสอบงบประมาณในการบริหารกิจกรรมได้ ($\bar{X} = 3.49$) และการบริหาร สามารถกำหนดขั้นตอน วิธีการดำเนินงานการบริหารกิจกรรมได้ ($\bar{X} = 3.44$) และลำดับสุดท้ายคือ การบริหาร สามารถชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย ($\bar{X} = 3.38$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม	N	$\bar{x}$	S.D	ความคิดเห็น
1 มีโอกาสและมีส่วนรับรู้ ทำความเข้าใจในวิธีการ และขั้นตอนการดำเนินการบริหารกิจกรรม	245	3.40	0.80	ระดับปานกลาง
2 มีการเสนอความคิดเห็น เสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารกิจกรรมได้รับพิจารณา	245	3.40	0.81	ระดับปานกลาง
3 สามารถร่วมวิพากษ์วิจารณ์และกำหนดแนวทางในการตัดสินใจในการบริหารกิจกรรม	245	3.42	0.82	ระดับสูง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การมีส่วนร่วม	N	$\bar{x}$	S.D	ความคิดเห็น
4 สามารถสร้างความร่วมมือกันในการร่วมกันทำงานระหว่างผู้นำนักศึกษาด้วยตนเองได้	245	3.44	0.86	ระดับสูง
รวม	245	3.41	0.63	ระดับสูง

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมแล้วอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.41$) โดยในรายข้อย่อยพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลางมีผลของค่าเฉลี่ยที่เท่ากันสองข้อคือ มีการเสนอความคิดเห็น เสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารกิจกรรมได้รับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.40$) และมีโอกาสและมีส่วนรับรู้ ทำความเข้าใจในวิธีการ และขั้นตอนการดำเนินการบริหารกิจกรรม ($\bar{X} = 3.40$) และมีระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับสูงคือสามารถสร้างความร่วมมือกันในการร่วมกันทำงานระหว่างผู้นำนักศึกษาด้วยตนเองได้ ($\bar{X} = 3.44$) และสามารถร่วมวิพากษ์วิจารณ์และกำหนดแนวทางในการตัดสินใจในการบริหารกิจกรรม ($\bar{X} = 3.42$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจ	N	$\bar{x}$	S.D	ความคิดเห็น
1 การบริหาร มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้	245	3.27	0.79	ระดับปานกลาง
2 การบริหาร มีการแบ่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้	245	3.35	0.79	ระดับปานกลาง
3 การบริหาร มีการกระจายตำแหน่งตามความเหมาะสมในแต่ละตำแหน่ง	245	3.32	0.86	ระดับปานกลาง
4 การบริหาร มีวิธีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน	245	3.44	0.83	ระดับสูง
รวม	245	3.34	0.60	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านการกระจายอำนาจ โดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} =$

3.34) โดยในรายชื่อข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลางคือการบริหาร มีการแบ่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ ($\bar{X} = 3.35$) และลำดับรองลงมาคือ การบริหาร มีการกระจายตำแหน่งตามความเหมาะสมในแต่ละตำแหน่ง ($\bar{X} = 3.32$) และลำดับสุดท้ายคือ การบริหาร มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ ($\bar{X} = 3.27$) และมีระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับสูงเพียงข้อเดียวคือ การบริหาร มีวิธีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.44$)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านนิติธรรม

นิติธรรม	N	$\bar{X}$	S.D	ความคิดเห็น
1 การบริหาร มีการใช้อำนาจตามกฎหมาย ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร	245	3.41	0.75	ระดับสูง
2 การบริหาร สามารถทำให้เกิดความเป็นธรรมได้อย่างเหมาะสม	245	3.39	0.76	ระดับปานกลาง
3 การบริหาร มีกฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	245	3.35	0.79	ระดับปานกลาง
4 การบริหาร คำนึงถึงบทบาทและหน้าที่ตามกฎหมาย ข้อบังคับ อย่างเคร่งครัด	245	3.40	0.80	ระดับปานกลาง
รวม	245	3.39	0.56	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านนิติธรรม โดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) โดยในรายชื่อข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลางคือการบริหาร คำนึงถึงบทบาทและหน้าที่ตามกฎหมาย ข้อบังคับ อย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 3.40$) และลำดับรองลงมาคือการบริหาร สามารถทำให้เกิดความเป็นธรรมได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.39$) และลำดับสุดท้ายคือ การบริหาร มีกฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.35$) และมีระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับสูงเพียงข้อเดียวคือ การบริหาร มีการใช้อำนาจตามกฎหมาย ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร ($\bar{X} = 3.41$)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านความเสมอภาค

ความเสมอภาค	N	$\bar{x}$	S.D	ความคิดเห็น
1 มีการดำเนินงานและปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารอย่างเท่าเทียมกัน	245	3.33	0.83	ระดับปานกลาง
2 ไม่มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายในการบริหารกิจกรรม	245	2.98	1.08	ระดับปานกลาง
3 ไม่มีการเลือกปฏิบัติหรือละเว้นในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	245	3.06	1.09	ระดับปานกลาง
4 มีการประสานงานในทุกหน่วยงานได้อย่างเท่าเทียมกัน	245	3.18	0.91	ระดับปานกลาง
รวม	245	3.14	0.76	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านความเสมอภาค โดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) โดยในรายชื่อย่อยพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อคือ มีการดำเนินงานและปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 3.33$) ถัดมา มีการประสานงานในทุกหน่วยงานได้อย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 3.18$) ลำดับถัดมาคือข้อ ไม่มีการเลือกปฏิบัติหรือละเว้นในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.06$) และลำดับสุดท้ายคือข้อ ไม่มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายในการบริหารกิจกรรม ($\bar{X} = 2.98$)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านการมุ่งเน้นฉันทามติ

การมุ่งเน้นฉันทามติ	N	$\bar{x}$	S.D	ความคิดเห็น
1 มีการเสนอข้อตกลงร่วมกันในการดำเนินงานการบริหารกิจกรรม	245	3.29	0.87	ระดับปานกลาง
2 ไม่มีความเห็นใดที่ คัดค้านหรือขัดแย้งจนหาข้อยุติไม่ได้	245	3.30	0.86	ระดับปานกลาง
3 มติในที่ประชุมหรือเสียงส่วนใหญ่ จะได้รับการปฏิบัติตามเสมอ	245	3.24	0.85	ระดับปานกลาง
4 มีการประสานงานในทุกหน่วยงานได้อย่างเท่าเทียมกัน	245	3.23	0.80	ระดับปานกลาง
รวม	245	3.26	0.62	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านการมุ่งเน้นฉันทามติ โดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$) โดยในรายข้อย่อยพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อคือ ไม่มีความเห็นใดที่ คัดค้านหรือขัดแย้งจนหาข้อยุติไม่ได้ ($\bar{x} = 3.30$) ลำดับถัดมาคือข้อ มีการเสนอข้อตกลงร่วมกันในการดำเนินงานการบริหารกิจกรรม ($\bar{x} = 3.29$) ลำดับถัดไปคือ มติในที่ประชุมหรือเสียงส่วนใหญ่ จะได้รับการปฏิบัติตามเสมอ ($\bar{x} = 3.24$) และในลำดับสุดท้ายคือข้อมีการประสานงานในทุกหน่วยงานได้อย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{x} = 3.23$)

ตารางที่ 4.13 สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

องค์ประกอบธรรมาภิบาล	N	$\bar{x}$	S.D	ความคิดเห็น
ประสิทธิผล	245	3.36	0.61	ระดับปานกลาง
ประสิทธิภาพ	245	3.44	0.56	ระดับสูง
การตอบสนอง	245	3.45	0.62	ระดับสูง
การรับผิชอบ	245	3.44	0.58	ระดับสูง

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

องค์ประกอบธรรมาภิบาล	N	$\bar{X}$	S.D	ความคิดเห็น
ความโปร่งใส	245	3.48	0.65	ระดับสูง
การมีส่วนร่วม	245	3.41	0.63	ระดับสูง
การกระจายอำนาจ	245	3.34	0.60	ระดับปานกลาง
นิติธรรม	245	3.39	0.56	ระดับปานกลาง
ความเสมอภาค	245	3.14	0.76	ระดับปานกลาง
การมุ่งเน้นฉันทามติ	245	3.26	0.62	ระดับปานกลาง
รวม	245	3.37	0.62	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 สรุปพบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในทุกๆด้าน โดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) โดยในรายด้านพบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับสูงมี 5 ด้านประกอบด้วยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความโปร่งใส ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาคือด้านการตอบสนอง ($\bar{X} = 3.45$) ลำดับถัดมาคือด้านภาวะรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.44$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในความคิดเห็นของผู้นำที่มีความเห็นระดับสูงคือด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.41$) ส่วนลำดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาที่มีความเห็นอยู่ในลำดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านนิติธรรม ($\bar{X} = 3.39$) และลำดับรองลงมาคือด้านประสิทธิผล ($\bar{X} = 3.36$) และลำดับถัดมาคือด้านการมุ่งเน้นฉันทามติ ($\bar{X} = 3.26$) และในด้านที่ผู้นำมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความเสมอภาค ($\bar{X} = 3.14$)

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

เพื่อตอบคำถามในการวิจัยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานในด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันของผู้นำนักศึกษากับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในปัจจัยด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีลักษณะเพศที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบความแตกต่างของเพศกับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลัก
ธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลัก ธรรมาภิบาลในการบริหาร	เพศ	$\bar{x}$	S.D.	N	t-test	P-Value	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
ประสิทธิผล	ชาย	3.39	0.55	95	-0.95	0.34	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.47	0.57	150			
ประสิทธิภาพ	ชาย	3.39	0.55	95	-0.95	0.34	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.47	0.57	150			
การตอบสนอง	ชาย	3.41	0.58	95	-0.87	0.39	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.47	0.65	150			
การระับผิดชอบ	ชาย	3.42	0.58	95	-0.54	0.59	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.46	0.59	150			
ความโปร่งใส	ชาย	3.41	0.67	95	-1.19	0.24	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.52	0.64	150			
การมีส่วนร่วม	ชาย	3.36	0.60	95	-1.07	0.29	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.45	0.64	150			
การกระจายอำนาจ	ชาย	3.34	0.59	95	-0.00	1.00	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.35	0.61	150			
นิติธรรม	ชาย	3.44	0.56	95	1.18	0.24	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.35	0.55	150			
ความเสมอภาค	ชาย	3.14	0.74	95	0.10	0.92	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.14	0.78	150			
การมุ่งเน้นฉันทามติ	ชาย	3.27	0.60	95	0.19	0.85	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.26	0.63	150			
รวม	ชาย	3.35	0.44	95	-0.51	0.61	ไม่แตกต่างกัน
	หญิง	3.38	0.46	150			

ตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า
ในภาพรวมของผู้นำนักศึกษาทั้งชายและหญิง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาล
ในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ผู้นำนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลัก
ธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบความแตกต่างของชั้นปีกับความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลใน
การบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร	ชั้นปี	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ประสิทธิผล	ชั้นปีที่ 1	3.36	0.65	49	1.55	1.63	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	3.43	0.61	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.19	0.59	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.46	0.59	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.53	0.44	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.50	0.56	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	3.00	0.00	1			
	รวม	3.36	0.61	245			
ประสิทธิภาพ	ชั้นปีที่ 1	3.37	0.59	49	1.28	0.27	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	3.52	0.57	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.32	0.56	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.54	0.55	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.58	0.33	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.46	0.47	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	3.00	0.00	1			
	รวม	3.44	0.56	245			
	ชั้นปีที่ 1	3.39	0.65	49			
	ชั้นปีที่ 2	3.43	0.64	71			

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร	ชั้นปี	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
การตอบสนอง	ชั้นปีที่ 3	3.41	0.67	67	0.61	0.72	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 4	3.53	0.55	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.58	0.33	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.71	0.39	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	3.00	0.00	1			
	รวม	3.45	0.62	245			
การระับผิดชอบ	ชั้นปีที่ 1	3.42	0.61	49	1.53	0.17	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	3.44	0.55	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.36	0.66	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.59	0.46	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.39	0.38	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.79	0.60	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	2.50	0.00	1			
	รวม	3.44	0.58	245			
ความโปร่งใส	ชั้นปีที่ 1	3.46	0.61	49	2.32	0.03	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	3.49	0.62	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.31	0.74	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.63	0.60	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.64	0.50	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	4.04	0.47	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	2.75	0.00	1			
	รวม	3.48	0.65	245			
การมีส่วนร่วม	ชั้นปีที่ 1	3.40	0.65	49	1.30	0.26	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	3.44	0.59	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.30	0.70	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.57	0.54	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.22	0.52	9			

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร	ชั้นปี	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.71	0.65	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	3.00	0.00	1			
	รวม	3.41	0.63	245			
การกระจายอำนาจ	ชั้นปีที่ 1	3.38	0.58	49	0.88	0.51	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	3.30	0.61	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.26	0.58	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.44	0.64	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.61	0.67	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.50	0.46	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	3.25	0.00	1			
	รวม	3.44	0.60	245			
นิติธรรม	ชั้นปีที่ 1	3.43	0.56	49	1.14	0.34	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	3.36	0.55	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.32	0.56	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.52	0.63	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.17	0.28	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.61	0.38	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	3.00	0.00	1			
	รวม	3.39	0.56	245			
ความเสมอภาค	ชั้นปีที่ 1	3.35	0.65	49	1.80	0.10	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	2.93	0.89	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.13	0.66	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.24	0.75	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.33	0.83	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.07	0.64	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	2.75	0.00	1			
	รวม	3.14	0.76	245			

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร	ชั้นปี	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
การมุ่งเน้นฉันทามติ	ชั้นปีที่ 1	3.32	0.60	49	1.31	0.25	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	3.21	0.56	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.18	0.64	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.40	0.74	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.36	0.50	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.50	0.52	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	2.25	0.00	1			
	รวม	3.26	0.62	245			
รวม	ชั้นปีที่ 1	3.34	0.65	49	1.56	0.16	ไม่แตกต่างกัน
	ชั้นปีที่ 2	3.43	0.60	71			
	ชั้นปีที่ 3	3.19	0.59	67			
	ชั้นปีที่ 4	3.46	0.59	41			
	ชั้นปีที่1(ต่อเนื่อง)	3.83	0.44	9			
	ชั้นปีที่2(ต่อเนื่อง)	3.50	0.56	7			
	ชั้นปีที่3(ต่อเนื่อง)	3.00	0.00	1			
	รวม	3.36	0.61	245			

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ในภาพรวมของผู้นำนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 , ชั้นปีที่ 2 , ชั้นปีที่ 3 , ชั้นปีที่ 4 , ชั้นปี 1 (ต่อเนื่อง) , ชั้นปีที่ 2 (ต่อเนื่อง), ชั้นปีที่ 3 (ต่อเนื่อง) มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ผู้นำนักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาที่แตกต่างกันแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบความแตกต่างของคณะวิชาที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นต่อการใช้
หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการ ใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหาร	คณะวิชา	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
ประสิทธิผล	บริหารธุรกิจ	3.29	0.52	45	0.46	0.90	ไม่แตกต่างกัน
	การบัญชี	3.42	0.61	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.27	0.67	14			
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.32	0.46	21			
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.33	0.60	31			
	นิเทศศาสตร์	3.33	0.67	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.58	0.66	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.30	0.62	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.40	0.71	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.38	1.01	4			
	รวม	3.36	0.61	245			
ประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	3.44	0.48	45	0.57	0.82	ไม่แตกต่างกัน
	การบัญชี	3.48	0.53	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.54	0.52	14			
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.39	0.43	21			
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.34	0.60	31			
	นิเทศศาสตร์	3.34	0.64	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.55	0.69	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.39	0.48	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.58	0.61	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.31	1.13	4			

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการ ใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหาร	คณะวิชา	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
	รวม	3.43	0.56	245			
การตอบสนอง	บริหารธุรกิจ	3.52	0.56	45	1.15	0.33	ไม่แตกต่างกัน
	การบัญชี	3.47	0.71	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.38	0.58	14			
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.42	0.38	21			
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.28	0.67	31			
	นิเทศศาสตร์	3.28	0.80	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.71	0.55	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.50	0.51	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.55	0.56	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.19	0.63	4			
	รวม	3.45	0.62	245			
การรับผิดชอบ	บริหารธุรกิจ	3.48	0.50	45	0.95	0.48	ไม่แตกต่างกัน
	การบัญชี	3.40	0.56	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.25	0.46	14			
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.39	0.42	21			
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.48	0.65	31			
	นิเทศศาสตร์	3.38	0.69	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.51	0.78	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.34	0.50	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.72	0.56	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.31	0.72	4			
	รวม	3.44	0.58	245			
	บริหารธุรกิจ	3.51	0.63	45			

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการ ใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหาร	คณะวิชา	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
ความโปร่งใส	บริหารธุรกิจ	3.51	0.63	45	1.38	0.20	ไม่แตกต่างกัน
	การบัญชี	3.46	0.52	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.54	0.66	14			
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.29	0.65	21			
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.47	0.76	31			
	นิเทศศาสตร์	3.34	0.75	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.63	0.65	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.36	0.53	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.81	0.62	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.06	0.94	4			
	รวม	3.48	0.65	245			
การมีส่วนร่วม	บริหารธุรกิจ	3.49	0.60	45	1.78	0.07	ไม่แตกต่างกัน
	การบัญชี	3.34	0.57	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.79	0.45	14			
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.32	0.52	21			
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.25	0.70	31			
	นิเทศศาสตร์	3.27	0.72	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.60	0.60	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.39	0.50	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.59	0.71	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.00	0.89	4			
	รวม	3.41	0.63	245			
	บริหารธุรกิจ	3.34	0.55	45			
	การบัญชี	3.29	0.63	39			

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการ ใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหาร	คณะวิชา	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
การกระจายอำนาจ	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.57	0.63	14	1.03	0.42	ไม่แตกต่างกัน
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.30	0.46	21			
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.23	0.60	31			
	นิเทศศาสตร์	3.26	0.72	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.55	0.72	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.24	0.46	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.51	0.57	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.50	0.35	4			
	รวม	3.34	0.60	245			
นิติธรรม	บริหารธุรกิจ	3.27	0.51	45	0.95	0.49	ไม่แตกต่างกัน
	การบัญชี	3.32	0.54	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.38	0.42	14			
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.29	0.40	21			
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.39	0.52	31			
	นิเทศศาสตร์	3.40	0.59	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.55	0.71	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.48	0.68	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.58	0.63	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.56	0.47	4			
รวม	3.39	0.56	245				
	บริหารธุรกิจ	3.07	0.72	45			
	การบัญชี	2.95	0.86	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.46	0.52	14			

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการ ใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหาร	คณะวิชา	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
ความเสมอภาค	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	2.86	0.87	21	1.75	0.08	ไม่แตกต่างกัน
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.26	0.64	31			
	นิเทศศาสตร์	3.13	0.66	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.25	0.83	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.00	0.86	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.48	0.71	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.50	0.50	4			
	รวม	3.14	0.76	245			
การมุ่งเน้นฉันทามติ	บริหารธุรกิจ	3.17	0.46	45	1.48	1.16	ไม่แตกต่างกัน
	การบัญชี	3.21	0.53	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.25	0.65	14			
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.15	0.57	21			
	ศิลปะศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.16	0.68	31			
	นิเทศศาสตร์	3.21	0.64	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.53	0.84	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.31	0.66	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.58	0.63	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.50	0.68	4			
รวม	3.26	0.62	245				
รวม	บริหารธุรกิจ	3.36	0.38	45	1.23	0.28	ไม่แตกต่างกัน
	การบัญชี	3.33	0.40	39			
	เศรษฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์	3.44	0.35	14			
	นิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	3.27	0.31	21			
	ศิลปะศาสตร์และ	3.32	0.52	31			

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการ ใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหาร	คณะวิชา	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
	วิทยาศาสตร์						
	ศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	3.32	0.52	31			
	นิเทศศาสตร์	3.29	0.52	29			
	วิศวกรรมศาสตร์	3.55	0.58	20			
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.33	0.40	20			
	ศิลปกรรมศาสตร์	3.58	0.44	22			
	วิทยาลัยนานาชาติ	3.33	0.63	4			
	รวม	3.37	0.45	245			

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANO VA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าในภาพรวมผู้นำนักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาที่แตกต่างกันแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ผู้นำนักศึกษาที่มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมต่างกันมีความคิดเห็นต่อการ
ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาที่ไม่ต่างกัน

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบความแตกต่างของประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมกับความคิดเห็น
ต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการ ใช้หลัก ธรรมาภิบาลในการบริหาร	ประสบการณ์	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
ประสิทธิผล	น้อยกว่า 1 ปี	3.32	0.70	78	0.62	0.65	ไม่แตกต่างกัน
	1 - 2 ปี	3.35	0.56	113			
	2 - 3 ปี	3.39	0.59	41			

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลัก ธรรมาภิบาลในการบริหาร	ประสบการณ์	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
	3 – 4 ปี	3.58	0.47	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	3.00	0.00	1			
	รวม	3.36	0.61	245			
ประสิทธิภาพ	น้อยกว่า 1 ปี	3.41	0.63	78	0.71	0.59	ไม่แตกต่างกัน
	1 – 2 ปี	3.42	0.53	113			
	2 – 3 ปี	3.51	0.55	41			
	3 – 4 ปี	3.54	0.50	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	2.75	0.00	1			
	รวม	3.45	0.56	245			
การตอบสนอง	น้อยกว่า 1 ปี	3.42	0.64	78	0.68	0.60	ไม่แตกต่างกัน
	1 – 2 ปี	3.43	0.60	113			
	2 – 3 ปี	3.55	0.70	41			
	3 – 4 ปี	3.46	0.44	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	2.75	0.00	1			
	รวม	3.45	0.62	245			
การระับผิดชอบ	น้อยกว่า 1 ปี	3.39	0.62	78	1.01	0.40	ไม่แตกต่างกัน
	1 – 2 ปี	3.42	0.56	113			
	2 – 3 ปี	3.56	0.59	41			
	3 – 4 ปี	3.65	0.48	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	3.50	0.00	1			
	รวม	3.44	0.58	245			
ความโปร่งใส	น้อยกว่า 1 ปี	3.41	0.64	78	0.63	0.64	ไม่แตกต่างกัน
	1 – 2 ปี	3.51	0.63	113			
	2 – 3 ปี	3.48	0.80	41			
	3 – 4 ปี	3.67	0.44	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	3.00	0.00	1			

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลัก ธรรมาภิบาลในการบริหาร	ประสบการณ์	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
	รวม	3.48	0.65	245			
การมีส่วนร่วม	น้อยกว่า 1 ปี	3.36	0.64	78	1.03	0.40	ไม่แตกต่างกัน
	1-2 ปี	3.40	0.64	113			
	2-3 ปี	3.57	0.63	41			
	3-4 ปี	3.50	0.41	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	3.00	0.00	1			
	รวม	3.41	0.63	245			
การกระจายอำนาจ	น้อยกว่า 1 ปี	3.42	0.62	78	1.69	0.15	ไม่แตกต่างกัน
	1-2 ปี	3.25	0.54	113			
	2-3 ปี	3.46	0.64	41			
	3-4 ปี	3.27	0.74	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	4.00	0.00	1			
	รวม	3.34	0.60	245			
นิติธรรม	น้อยกว่า 1 ปี	3.35	0.53	78	0.46	0.76	ไม่แตกต่างกัน
	1-2 ปี	3.37	0.53	113			
	2-3 ปี	3.45	0.69	41			
	3-4 ปี	3.50	0.64	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	3.70	0.00	1			
	รวม	3.39	0.56	245			
ความเสมอภาค	น้อยกว่า 1 ปี	3.27	0.64	78	1.77	0.14	ไม่แตกต่างกัน
	1-2 ปี	3.00	0.82	113			
	2-3 ปี	3.20	0.75	41			
	3-4 ปี	3.25	0.87	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	3.75	0.00	1			
	รวม	3.14	0.76	245			
	น้อยกว่า 1 ปี	3.34	0.64	78			

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลัก ธรรมาภิบาลในการบริหาร	ประสบการณ์	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
การมุ่งเน้นฉันทามติ	1-2 ปี	3.18	0.53	113	0.98	0.42	ไม่แตกต่างกัน
	2-3 ปี	3.31	0.79	41			
	3-4 ปี	3.40	0.63	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	3.25	0.00	1			
	รวม	3.26	0.62	245			
รวม	น้อยกว่า 1 ปี	3.37	0.47	78	0.71	0.59	ไม่แตกต่างกัน
	1-2 ปี	3.33	0.41	113			
	2-3 ปี	3.45	0.52	41			
	3-4 ปี	3.48	0.40	12			
	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป	3.28	0.00	1			
	รวม	3.37	0.45	245			

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANO VA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าในภาพรวมของผู้นำนักศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาบาลโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ผู้นำนักศึกษาที่มีตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาที่ไม่ต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบความแตกต่างของตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบันกับความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรม	ตำแหน่ง	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ประสิทธิผล	กรรมการสโมสรนักศึกษา	2.81	0.31	4	4.06	0.01	ไม่แตกต่างกัน
	กรรมการนักศึกษาประจำคณะ	3.55	0.55	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.33	0.61	198			
	รวม	3.36	0.61	245			
ประสิทธิภาพ	กรรมการสโมสรนักศึกษา	2.94	0.24	4	1.63	0.20	ไม่แตกต่างกัน
	กรรมการนักศึกษาประจำคณะ	3.46	0.53	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.44	0.57	198			
	รวม	3.44	0.56	245			
การตอบสนอง	กรรมการสโมสรนักศึกษา	2.75	0.35	4	2.81	0.06	ไม่แตกต่างกัน
	กรรมการนักศึกษาประจำคณะ	3.40	0.55	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.47	0.63	198			
	รวม	3.45	0.62	245			
การรับผิดชอบ	กรรมการสโมสรนักศึกษา	3.06	0.55	4	0.95	0.39	ไม่แตกต่างกัน
	กรรมการนักศึกษาประจำคณะ	3.42	0.47	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.46	0.60	198			

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ หลักธรรมาภิบาลใน การบริหารกิจกรรม	ตำแหน่ง	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
	รวม	3.44	0.58	245			
ความโปร่งใส	กรรมการสโมสร นักศึกษา	3.25	0.68	4	0.68	0.50	ไม่แตกต่าง กัน
	กรรมการนักศึกษา ประจำคณะ	3.40	0.62	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.50	0.66	198			
	รวม	3.47	0.65	245			
การมีส่วนร่วม	กรรมการสโมสร นักศึกษา	3.06	0.63	4	0.68	0.51	ไม่แตกต่าง กัน
	กรรมการนักศึกษา ประจำคณะ	3.45	0.65	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.41	0.63	198			
	รวม	3.41	0.63	245			
การกระจายอำนาจ	กรรมการสโมสร นักศึกษา	3.06	0.43	4	0.66	0.52	ไม่แตกต่าง กัน
	กรรมการนักศึกษา ประจำคณะ	3.30	0.57	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.36	0.61	198			
	รวม	3.40	0.60	245			
นิติธรรม	กรรมการสโมสร นักศึกษา	2.75	0.35	4	2.93	0.06	ไม่แตกต่าง กัน
	กรรมการนักศึกษา ประจำคณะ	3.34	0.40	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.41	0.58	198			
	รวม	3.39	0.56	245			
ความเสมอภาค	กรรมการสโมสร นักศึกษา	2.19	0.66	4	14.55	0.00	แตกต่างกัน
	กรรมการนักศึกษา ประจำคณะ	2.69	0.94	43			

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ หลักธรรมาภิบาลใน การบริหารกิจกรรม	ตำแหน่ง	$\bar{x}$	S.D.	N	F	Sig	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.26	0.67	198			
	รวม	3.14	0.76	245			
การมุ่งเน้นฉันทามติ	กรรมการสโมสร นักศึกษา	2.94	0.38	4	2.58	0.78	ไม่แตกต่าง กัน
	กรรมการนักศึกษา ประจำคณะ	2.31	0.57	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.31	0.63	198			
	รวม	3.26	0.62	245			
รวม	กรรมการสโมสร นักศึกษา	2.88	0.17	4	3.13	0.45	ไม่แตกต่าง กัน
	กรรมการนักศึกษา ประจำคณะ	3.31	0.41	43			
	กรรมการกลุ่ม/ชมรม	3.39	0.45	198			
	รวม	3.70	0.45	245			

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า
ในภาพรวมผู้นำนักศึกษาที่มีตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน ในตำแหน่งกรรมการสโมสร
นักศึกษา , กรรมการนักศึกษาประจำคณะ , กรรมการกลุ่ม/ชมรม มีระดับความคิดเห็นในการใช้
หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานงานวิจัยทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.19 ตารางภาพรวมแสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของลักษณะประชากรศาสตร์กับ สมมติฐาน

ลักษณะประชากรศาสตร์	เพศ	ชั้นปี	คณะวิชา	ประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม	ตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน
ประสิทธิผล	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสิทธิภาพ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
การตอบสนอง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
การรับผิดชอบ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ความโปร่งใส	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
การมีส่วนร่วม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
การกระจายอำนาจ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
นิติธรรม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ความเสมอภาค	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
การมุ่งเน้นฉันทามติ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ว่ามีระดับความคิดเห็นอย่างไรต่อเรื่องการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับ ความเห็นของผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน (ประกอบไปด้วย เพศ ชั้นปี คณะวิชา ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมและตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบันกับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาในเรื่องการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา (แบ่งออกเป็น 10 ด้าน ตามสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) แยกองค์ประกอบ พบว่าหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่จำเป็นสำหรับรัฐไทยควรประกอบด้วย 10 องค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) ประสิทธิภาพ 2) ประสิทธิภาพ 3) การตอบสนอง 4) ภาระรับผิดชอบ 5) ความโปร่งใส 6) การมีส่วนร่วม 7) การกระจายอำนาจ 8) นิติธรรม 9) ความเสมอภาค 10) การมุ่งเน้นฉันทามติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ คือ ผู้นำนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการชมรม/กลุ่ม ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจำนวน 684 คน โดยเลือกสุ่มตัวอย่าง จำนวน 245 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา 4 คน คณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะ 43 คน และ คณะกรรมการชมรม/กลุ่ม จำนวน 198 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ซึ่งเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาคือการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยรายการประเมิน 10 ด้าน ตามสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test กับตัวแปรที่แบ่งเป็นสองกลุ่มและใช้สถิติวิเคราะห์การผันแปรทางเดียว (One Way ANOVA) กับตัวแปรที่แบ่งเป็น 3 กลุ่ม โดยมีผลดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการศึกษาในครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง จำนวน 150 คน รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 95 คน ส่วนใหญ่จะศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 จำนวน 71 คน รองลงมา เป็นชั้นปีที่ 3 จำนวน 67 คน รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ถัดมาเป็นชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 คน ถัดมาเป็นชั้นปีที่ 1(ต่อเนื่อง) จำนวน 9 คน ถัดมาเป็นชั้นปีที่ 2 (ต่อเนื่อง) จำนวน 7 คน และ ลำดับสุดท้ายคือชั้นปีที่ 3 (ต่อเนื่อง) จำนวน 1 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะศึกษาอยู่ในคณะ วิชา บริหารธุรกิจจำนวน 45 คน รองลงมาคือคณะ การบัญชี จำนวน 39 คน ถัดรองลงมาคณะศิลปปะ ศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 31 คน ถัดมาคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 29 คน ถัดมาคณะ นิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ จำนวน 21 คน ลำดับถัดมามีผู้ตอบเท่ากันคือ 20 คน คือคณะ วิศวกรรมศาสตร์และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ลำดับถัดมาคณะเศรษฐศาสตร์และรัฐประศาสน ศาสตร์ จำนวน 14 และลำดับสุดท้ายวิทยาลัยนานาชาติมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 4 คน ในด้าน ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์การเข้า ร่วมกิจกรรม 1-2 ปี จำนวน 113 คน รองลงมาคือน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 78 คน ลำดับถัดมาคืออยู่ ระหว่าง 2-3 ปีจำนวน 41 คน ลำดับถัดมา 3-4 ปีจำนวน 12 คน และลำดับสุดท้ายมากกว่า 4 ปี ขึ้นไป จำนวน 1 คน ส่วนในด้านตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วน ใหญ่กรรมการกลุ่ม/ชมรมจำนวน 198 คน รองลงมาคือคณะกรรมการประจำคณะ จำนวน 43 คน และลำดับสุดท้ายที่ตอบแบบสอบถามคือคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา จำนวน 4 คน

5.2 ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

5.2.1 ประสิทธิภาพ พบว่าผู้นำนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลัก ธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านประสิทธิภาพในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยในรายข้อย่อยพบว่า ผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางสองข้อย่อย คือข้อ ผลการบริหาร มีกระบวนการที่เป็นมาตรฐาน และมีระบบที่ต่อเนื่อง และข้อผลการบริหาร เป็นไป ตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ส่วนข้อย่อยใน ด้านประสิทธิภาพที่มีระดับความคิดเห็นของผู้นำ นักศึกษาที่อยู่ในระดับสูงคือข้อ ผลการบริหาร สามารถ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ กับข้อ ผลการบริหาร เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาส่วนใหญ่

5.2.2 ประสิทธิภาพ พบว่าผู้นำนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านประสิทธิภาพในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยในรายชื่อย่อยพบว่าบุคลากรมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง เกือบทุกข้อเว้นแต่ในรายชื่อย่อยเดียวคือ ข้อการบริหาร มีการออกแบบกระบวนการดำเนินงานในเรื่องการบริหารจัดการที่ดี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในปานกลาง

5.2.3 การตอบสนอง พบว่าผู้นำนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านการตอบสนองในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เว้นแต่ในรายชื่อย่อยเดียวคือข้อ การบริหาร สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้นำนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.4 ภาวะรับผิดชอบ พบว่าผู้นำนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวมในด้านความรับผิดชอบต่ออยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาในรายชื่อย่อยพบว่าผู้นำนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงเกือบทุกข้อเว้นแต่ในรายชื่อย่อย ผู้นำ เมื่อมีข้อผิดพลาดใดๆพร้อมที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น ผู้นำมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.5 ความโปร่งใส พบว่าผู้นำนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านความโปร่งใสในภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อย่อยพบว่าในทุกชื่อย่อยผู้นำนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงทุกชื่อย่อย

5.2.6 การมีส่วนร่วม พบว่าผู้นำนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมในด้านการมีส่วนร่วมในภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อย่อยพบว่าข้อสามารถร่วมวิพากษ์วิจารณ์และกำหนดแนวทางในการตัดสินใจในการบริหารกิจกรรมและข้อสามารถสร้างความร่วมมือกันในการร่วมกันทำงานระหว่างผู้นำนักศึกษาด้วยกันเองได้ สองข้อนี้ผู้นำมีระดับความคิดเห็นในระดับสูง ส่วนในรายชื่อย่อยในข้อมีโอกาสและมีส่วนร่วมรับรู้ ทำความเข้าใจในวิธีการและในขั้นตอนการดำเนินการบริหารกิจกรรม และข้อมีการเสนอความคิดเห็นเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารกิจกรรมได้สองข้อนี้ ผู้นำนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.7 การกระจายอำนาจ พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านกระจายอำนาจมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าเกือบทุกข้อย่อยผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เว้นแต่มีข้อย่อยเพียงข้อเดียว คือข้อการบริหารมีวิธีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน เป็นข้อที่ผู้นำมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง

5.2.8 นิติธรรม พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมมีระดับความคิดเห็นในด้านนิติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าในเกือบทุกข้อย่อยผู้นำมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เว้นแต่มีข้อย่อยเพียงข้อเดียวคือข้อ การบริหารมีการใช้อำนาจตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร เป็นข้อที่ผู้นำนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง

5.2.9 ความเสมอภาค พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านความเสมอภาคในภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าในทุกข้อย่อยผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อย่อย

5.2.10 การมุ่งเน้นฉันทามติ พบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านการมุ่งเน้นฉันทามติในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าผู้นำนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางในทุกข้อย่อย

5.3 สรุปสมมติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานในด้านลักษณะประชากรที่แตกต่างกันของผู้นำนักศึกษากับปัจจัยของธรรมาภิบาลในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 จากการศึกษาพบว่าในภาพรวม ผู้นำนักศึกษาทั้งชายและหญิงของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมที่ไม่แตกต่างกันและผลการทดสอบในข้อย่อยทุกข้อย่อยก็พบว่า ระดับความคิดเห็น

ของผู้นำนักศึกษา ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 จากการศึกษาพบว่าในภาพรวมของชั้นปี ของผู้นำนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 1 (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 2 (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 3 (ต่อเนื่อง) ที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาที่ไม่แตกต่างกันและผลการทดสอบในข้อย่อยทุกข้อย่อยก็พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาที่มีชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 จากการศึกษาพบว่าในภาพรวมในคณะวิชา ของผู้นำนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีคณะวิชา บริหารธุรกิจ การบัญชี เศรษฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ ศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์ นิเทศศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ ที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันและผลการทดสอบในข้อย่อยทุกข้อย่อยก็พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาที่มีคณะวิชาที่แตกต่างกันมี ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 จากการศึกษาพบว่าในภาพรวมระดับประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมของผู้นำนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีระดับประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม ที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน และผลการทดสอบในข้อย่อยก็พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาที่มีระดับประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 จากการศึกษาพบว่าในภาพรวมระดับตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน ของผู้นำนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีระดับตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบันซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา กรรมการนักศึกษาประจำคณะ กรรมการกลุ่ม/ชมรม ที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันและผลการทดสอบในข้อย่อยก็พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มี

ระดับตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบันแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลัก
 ธรรมชาติในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันเว้นแต่ในด้านความเสมอภาค ด้านเดียว
 ที่ผู้นำนักศึกษาที่มีระดับตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบันต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

5.4 การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา ระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษา ต่อการใช้หลักธรรมชาติในการ
 บริหารกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีประเด็นที่สามารถนำมา
 อภิปรายได้ดังนี้

5.4.1 ระดับความคิดเห็นของผู้นำศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีระดับ
 ค่าเฉลี่ยสูงสุดกว่าทุกด้านคือด้านความโปร่งใส เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในด้านความโปร่งใสก็
 พบว่าทุกข้อมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาในทุกข้อย่อยในทุก
 ด้านในงานวิจัยชิ้นนี้ ปรากฏในด้านความโปร่งใส ในข้อ การบริหาร สามารถชี้แจงได้เมื่อมีข้อ
 สงสัย เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในผลการวิจัยชิ้นนี้ ก็อาจแสดงให้เห็นถึงแนวความคิดและทัศนคติ
 ของผู้นำศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีสามารถเรียนรู้และเข้าใจในเป้าหมายและภารกิจของ
 การดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวมได้เป็นอย่างดี เช่น การที่นักวิชาการให้ความหมายของ
 กิจกรรมนักศึกษาที่ว่า “ กิจกรรมนิสิตนักศึกษา เป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่ถือว่าเป็น
 การให้โอกาส แก่นิสิตนักศึกษา มีส่วนในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การ
 ปรับปรุงบุคลิกภาพ และการรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมนิสิตนักศึกษาเอง” (วัลลภา
 เทพหัสดิน ณ อยุธยา , 2529)

นั่นก็อาจเป็นคำกล่าวที่สะท้อนมุมมองของการจัดการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา
 ทั่วไป โดยสำนักกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการดำเนินการ
 ดูแลและพัฒนาการศึกษา นั้นมีความรู้ความเข้าใจ หัวใจหลักในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาที่ให้
 โอกาสแก่ผู้นำนักศึกษา ได้ดำเนินการบริหารกิจกรรมนักศึกษาให้มีการดำเนินงานได้อย่างมีเหตุ
 และผลในการทำงาน โดยเฉพาะเหตุผลของการดำเนินงานกิจกรรมที่ต้องทำด้วยความโปร่งใส
 ซื่อสัตย์ สุจริต ตรงไป ตรงมา โดยสามารถให้ผู้นำนักศึกษาให้โอกาสหาได้ดำเนินงานบริหาร
 กำหนดวิธีและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองได้ โดยมีการอบรมและพัฒนาผู้นำนักศึกษา
 ตามปรัชญาของสำนักกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ว่า “มุ่งมั่นเสริมสร้างคุณภาพ
 ชีวิตนักศึกษาด้วยกิจกรรม เพื่อนำไปสู่บัณฑิตที่พึงประสงค์”

ดังนั้นค่าเฉลี่ยที่สูงสุดในงานวิจัยชิ้นนี้ในด้านความโปร่งใส โดยเฉพาะในเรื่องการใช้
 หลักธรรมชาติในการบริหารกิจกรรมศึกษานั้น ก็จะเป็นตัวบ่งบอก ชี้วัดถึงระดับความ

พึงพอใจของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อ กระบวนการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯที่มีกระบวนการที่มีมาตรฐานและและเป็นที่ยอมรับถึงความโปร่งใส สามารถตรวจสอบการบริหารกิจกรรมนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

5.4.2 ระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุดกว่าทุกด้านคือด้านความความเสมอภาค เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าข้อ ไม่มี การแบ่งฝักแบ่งฝ่ายในการบริหารกิจกรรมเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในทุกข้อทุกด้านของงานวิจัยชิ้นนี้ อาจแสดงให้เห็นว่า นอกจากความเข้าใจในหลักการในภาพรวมในการบริหารกิจกรรมแล้ว ในรายละเอียดในเรื่องความรักความสามัคคีก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการแสดงประสิทธิภาพประสิทธิผลในการบริหาร รวมถึงวัฒนธรรมที่ดีของการบริหารด้วย จากการศึกษาองค์ความรู้ต่างๆ ในการบริหารกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตพบว่า การบริหารงานตามข้อบังคับที่เกี่ยวข้องมีการบริหารงาน โดยแบ่งออกเป็น คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา คณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะ และคณะกรรมการชมรม/กลุ่ม (ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ว่าด้วยสโมสรนักศึกษา พ.ศ. 2549) ให้มีการบริหาร โดยแยกส่วนกันแต่อยู่ในกำกับดูแลของสำนักกิจการนักศึกษา โดยส่วนกลางจะมีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้ดูแล จะมีส่วนในการกำกับดูแลสโมสร ส่วนคณะกรรมการนักศึกษาประจำคณะจะมีรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาแต่ละคณะเป็นผู้ดูแล คณะกรรมการชมรมจะมีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเป็นผู้ดูแล ดังนั้น ในภาพรวมผู้นำนักศึกษาอาจจะไม่ค่อยยอมรับในโครงสร้างการบริหารที่มีการแบ่งการบริหารกิจกรรมอย่างชัดเจนหรือตามข้อมูลผลชี้วัดของผู้นำนักศึกษาอาจจะมีรู้สึก ว่าไม่ค่อยได้รับการยอมรับในการปฏิบัติหรือคิดว่าไม่ค่อยได้รับความเสมอภาคที่เท่าเทียมกัน เพราะอาจจะดูได้จากข้อย่อยที่ว่า มีการประสานงานในหน่วยงานได้อย่างเท่าเทียมกัน หรือมีการดำเนินงานและปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารอย่างเท่าเทียมกันและไม่มีการเลือกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งหมดนี้ก็เป็นข้อย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำลงมา เป็นต้น

สำหรับผลการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะวิชา ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม และตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

จากการศึกษาและทดสอบสมมติฐานในงานวิจัยในเรื่อง ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการ ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา พบว่าโดยภาพรวมลักษณะประชากรศาสตร์ในทุกด้านที่ได้ทำการทดสอบมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นสถาบันการศึกษาเอกชนที่มีการบริหารที่เน้นการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาในทุกระดับ มีการสร้างกระบวนการการบริหารกิจกรรมนักศึกษาที่ดี มหาวิทยาลัยฯมีการ

สื่อสารที่สร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นกับผู้นำนักศึกษา รวมทั้งนโยบายการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ภาพรวมในระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านก็พบว่ามิเพียงด้านความความเสมอภาค ในลักษณะประชากรในเรื่องตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน ของผู้นำนักศึกษา ที่มีความคิดเห็นต่างกัน อาจจะสะท้อนถึงมุมมอง ในเรื่องของลักษณะของตำแหน่งที่แตกต่างคือในแบบสอบถามมี ผู้นำใน 3 ลักษณะ แต่มีการสุมในลักษณะที่ไม่เท่ากันเพราะเลือกตามตารางค่าเฉลี่ย ทำให้ความคิดเห็นอาจจะแตกต่างกันได้และตำแหน่งที่ต่างกันความรับผิดชอบในภาระหน้าที่ก็อาจจะต่างไปด้วย

5.5 ข้อจำกัดในการทำวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดบางประการดังนี้

5.5.1 ในการศึกษาวิจัย ได้ทำการศึกษาตามแนวความคิดของหลักการ การจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ยังมีความรู้หรือความเข้าใจในเรื่องนี้น้อยมาก ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจจะทำการวิจัยตาม โดยใช้แนวความคิดของนักวิชาการท่านอื่น 5.4.1 ระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุดกว่าทุกด้านคือด้านความโปร่งใส บ้าง ซึ่งอาจแยกองค์ประกอบหรือคำถามในการวิจัยซึ่งง่ายต่อความเข้าใจมากกว่านี้

5.6 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งนี้

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงระดับความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา จึงมีข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งนี้ดังต่อไปนี้

5.6.1 การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ในด้านความโปร่งใส เป็นด้านที่มีระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษา อยู่ในระดับสูงที่สุด มหาวิทยาลัยฯ จึงควรต้องหามาตรการในการรักษาและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นเช่นการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม เน้นในเรื่องการบริหารจัดการที่ดีด้านความโปร่งใส โดยเชิญวิทยากรที่เป็นต้นแบบในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตมาเป็นวิทยากร และร่วมกันสร้างสำนึกในการจัดกิจกรรมโดยให้ ความสำคัญในเรื่อง คุณค่าของการทำงานร่วมกันด้วยความโปร่งใส

5.6.2 การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านความเสมอภาค เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.6.2.1 มหาวิทยาลัยฯจึงควรมุ่งเน้นการบริหารจัดการที่ดี โดยการเน้นการพัฒนาและการนำหลักทฤษฎีการบริหารและบูรณาการหลักวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา นำมาใช้อย่างจริงจังเพื่อให้เป็นกระบวนการการบริหารจัดการที่ดี เช่นนำหลักธรรมาภิบาลมาศึกษาและทำความเข้าใจและนำไปประยุกต์กับการบริหารกิจกรรมนักศึกษาอย่างจริงจัง

5.6.2.2 มหาวิทยาลัยฯควรมีกระบวนการในการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดี ในด้านการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา ควรศึกษานิยามและศึกษาความเปลี่ยนแปลงไปของโลกยุคโลกาภิวัตน์ในยุคปัจจุบัน เช่นการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการในความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันว่า ทำอย่างไรให้นักศึกษากลับมาสนใจทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเมื่อพัฒนาการทำงานร่วมกันได้ความคิดเห็นเรื่องความไม่เสมอภาคและการแบ่งเป็นฝักเป็นฝ่ายก็จะมีผลลงทำให้เกิดการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้นำนักศึกษาเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และมีคุณค่ากับนักศึกษาอย่างแท้จริง ไม่ใช่เพียงแค่การยึดติดเฉพาะรูปแบบที่เคยทำกันมาเพียงอย่างเดียว

5.6.2.3 มหาวิทยาลัยฯควร จัดให้มีคณะกรรมการในการพัฒนาระบบบริหารกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนางานวิชาการ งานวิจัย และระบบการบริหารที่ดี เพราะในมหาวิทยาลัยฯควรมีการระดมความคิดเห็นกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ ไม่ใช่มองแบบแยกส่วนหรือต่างคนต่างทำเฉพาะแต่หน่วยงานที่รับผิดชอบเท่านั้นสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษามีหลายองค์กร ฉะนั้นจึงควรมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเข้าใจในสายกิจกรรมนักศึกษาอย่างแท้จริงและควรให้โอกาสผู้นำนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบาย จัดหากำลังคนงบประมาณ วัสดุให้เพียงพอ ให้การทำงานกิจกรรมที่มีการประสานเกี่ยวข้องกับวิชาการการเรียนการสอนอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงกับกิจกรรมศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตต่อไป

5.6.2.4 มหาวิทยาลัยฯ ควรจัดให้มีการพัฒนานุเคราะห์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษา ให้มีความรู้ที่ถูกต้องแท้จริงตามหลักวิชาการ มีความรัก ความทุ่มเท ไม่คิดคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม โดยเฉพาะหาประโยชน์และสร้างความแตกแยกในกิจกรรมนักศึกษา โดยการพัฒนานุเคราะห์นั้นต้องพัฒนาทั้งวิชาชีพในด้านกิจกรรมนักศึกษาและความรู้ทั่วไป ให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีโลกทัศน์ที่ถูกต้องและทันสมัย โดยเฉพาะด้านข้อมูลข่าวสารและด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ตาม ปณิธาน หรือเป้าหมายที่วางไว้

5.6.2.5 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยฯ ควรให้การสนับสนุนอย่างจริงจังในการแก้ปัญหาควรเป็นแบบอย่างที่ดี ในเรื่องความรักความสามัคคีและความเสมอภาค และผู้นำนักศึกษาต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ควรเข้าใจในผลประโยชน์ร่วมกันที่จะได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาไม่ใช่สร้างความแตกแยกหรือหรือแบ่งเป็นฝักเป็นฝ่าย สร้างความไม่เสมอภาคเท่าเทียมกันในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ดังนั้นจากผลการวิจัยข้างต้น การที่จะสร้างความเสมอภาคและความสามัคคีจะตามแนวทางธรรมาภิบาลจะเกิดขึ้นได้ นั้นด้วยการที่ทุกฝ่ายจะต้องประสานประโยชน์และดำเนินการบริหารตามหลักวิชาการในหลักธรรมาภิบาลที่วางไว้ หรืออาจประยุกต์ได้แต่ต้องมีกรอบและโครงสร้างในการบริหารกิจกรรมที่ดี ความเสมอภาคและเท่าเทียมจึงจะเกิดกับกิจกรรมนักศึกษาอย่างแท้จริง

5.7 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมของ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ทำให้ทราบว่า การบริหารงานแบบธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยฯมีความสำคัญและจำเป็นมากโดยเฉพาะการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ดังนั้นผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

5.7.1 การวิจัยครั้งต่อไปอาจจะต้องเพิ่มการศึกษานิยามตัวแปรของหลักธรรมาภิบาลในด้านอื่นๆ บ้าง

5.7.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐานในด้านๆต่างเพิ่มขึ้น

5.7.3 ควรศึกษารายละเอียด โครงสร้างของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2544). การสร้างธรรมาภิบาล. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.
- วรภัทร์ โทชนะเกษม. (2542). การสร้าง Good Governace ในองค์กร. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.
- วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2529). งานบุคลากรนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาเยาวชน.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา พงศาพิชญ์ (2541). ธรรมนูญและธรรมนูญกับองค์กรประชาสังคม. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรชา เฟือกสุวรรณ.(2549). อนุสรณ์มหามัณฑิตรุ่นที่ 21 มัณฑิตรุ่นที่ 35.กรุงเทพมหานคร :
ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธนาคารโลก (World Bank อ้างถึงใน อรพินท์ สพอโชคชัย, 2541 : 4 คู่มือประกอบสูจิตรา
บุญยรัตพันธุ์, 2549)
- ร่วมไผ่. (2548) . กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- บราวน์ (Brow,1980 อ้างถึงใน จรินทร์ ธานีรัตน์,2538)
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2541:19 – 20 อ้างถึงใน สูจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2549)
- สถาบันพระปกเกล้า. (2550). ทศวรรษ ตัวชีวิตการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี. กรุงเทพมหานคร :
ศูนย์การพิมพ์แก่นจันทร์.

เอกสารอื่นๆ

- การจัดระดับการกับดูแลองค์การภาครับตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี.
(2552).รายงานการประชุมสัมมนาทางวิชาการ ปี 2552.กรุงเทพมหานคร:สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.(2549). ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตว่าด้วยสโมสรนักศึกษา
(เอกสารอัดสำเนา).

วิทยานิพนธ์

ทิพย์วรรณ ประสิทธิ์ล้ำค่า.(2549).มาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลกิจการที่ดี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์.กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

นัยดา ศรีหานาม.(2543). ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการทำงานและความผูกพันต่อ

องค์กร : ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัทเอกชนขนาดใหญ่ของคนไทยแห่งหนึ่ง.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รุ่งระวี สุขัง.(2544).การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกตำรวจชุมชนประจำตำบล

: ศึกษาเฉพาะพื้นที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางบัวทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา

โทบริหารธุรกิจ คณะรัฐศาสตร์.กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อิสริย์ เกียรติพิทักษ์.(2549).ความเป็นบรรษัทภิบาลของ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน).

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ.กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย-

ธุรกิจบัณฑิต.

สารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ปี 2542.

สืบค้นเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2551, จาก [http://www. Google.co.th](http://www.Google.co.th)

อดิษฐ์ กอวัฒนา. ประวัติสำนักกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.สืบค้น 3 ธันวาคม 2551,

จาก [http : // www.dpu.ac.th](http://www.dpu.ac.th)

ภาคผนวก

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
คำชี้แจง

เรียน ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชาการศึกษาตามแนวแนะ เป็นการศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของผู้นำนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการการบริหารกิจกรรมแบบธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตให้ดียิ่งขึ้น ท่านเป็นบุคคลสำคัญที่จะให้ข้อมูล ในฐานะเป็นผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ จึงขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ส่วนการวิเคราะห์จะเป็นการวิเคราะห์ในภาพรวมเท่านั้น โดยการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีการระบุชื่อใดๆต่อท่าน

ขอขอบคุณ ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามชุดนี้
นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง

2. ชั้นปี ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4
 ชั้นปีที่ 1(ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 2(ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 3(ต่อเนื่อง)

3. คณะวิชา บริหารธุรกิจ การบัญชี เศรษฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
 นิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ ศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์ นิเทศศาสตร์
 วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ศิลปกรรมศาสตร์
 วิทยาลัยนานาชาติ

4. ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม

น้อยกว่า 1 ปี 1-2 ปี 2-3 ปี 3-4ปี มาก 4 ปีขึ้นไป

5. ตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในปัจจุบัน

กรรมการสโมสรนักศึกษา กรรมการนักศึกษาประจำคณะ กรรมการกลุ่ม/ชมรม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

คำชี้แจง : โปรดวงกลม ตัวเลขตามความคิดเห็นของท่าน โดยมีระดับความคิดเห็นดังนี้

1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2=ไม่เห็นด้วย 3=เฉยๆ 4=เห็นด้วย 5=เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการประเมิน	ระดับเกณฑ์ประเมิน				
1 ประสิทธิภาพ					
1.1 ผลการบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา มีกระบวนการที่เป็นมาตรฐาน และมีระบบที่ต่อเนื่อง	1	2	3	4	5
1.2 ผลการบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา เป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรร	1	2	3	4	5
1.3 ผลการบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่วางไว้	1	2	3	4	5
1.4 ผลการบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาโดยส่วนใหญ่	1	2	3	4	5
2 ประสิทธิภาพ					
2.1 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา เป็นไปตามแนวทางการกำกับที่ดี จากมหาวิทยาลัยฯ	1	2	3	4	5
2.2 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา มีการออกแบบกระบวนการดำเนินงานในเรื่องการบริหารจัดการที่ดี	1	2	3	4	5
2.3 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา มีการจัดสรรงบประมาณให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารกิจกรรม	1	2	3	4	5
2.4 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ได้	1	2	3	4	5
3 การตอบสนอง					
3.1 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด	1	2	3	4	5
3.2 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา สามารถสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ ให้แก่นักศึกษาส่วนใหญ่ได้	1	2	3	4	5
3.3 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา สามารถสนองตอบความคาดหวัง นักศึกษาส่วนใหญ่ได้	1	2	3	4	5
3.4 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา สามารถจูงใจผู้ที่มีความเห็นต่างกัน สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้	1	2	3	4	5
4 ภาวะรับผิดชอบ					
4.1 ผู้นำนักศึกษา เมื่อมีข้อผิดพลาดใดๆพร้อมที่จะแสดงความรับผิดชอบยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น	1	2	3	4	5
4.2 ผู้นำนักศึกษา มีการสนองตอบต่อความคาดหวังของผู้ร่วมกิจกรรมนั้น	1	2	3	4	5
4.3 ผู้นำนักศึกษา พร้อมที่จะทำหน้าที่และปฏิบัติตามภารกิจที่วางไว้	1	2	3	4	5
4.4 ผู้นำนักศึกษา ใส่ใจในปัญหาการบริหารกิจกรรมและกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาต่างๆ	1	2	3	4	5
5 ความโปร่งใส					
5.1 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา ทำอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา	1	2	3	4	5
5.2 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา สามารถชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย	1	2	3	4	5
5.3 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา สามารถกำหนดขั้นตอน วิธีการดำเนินงานการบริหารกิจกรรมได้	1	2	3	4	5
5.4 การบริหารกิจกรรมโดยผู้นำนักศึกษา สามารถตรวจสอบงบประมาณในการบริหารกิจกรรมได้	1	2	3	4	5
6 การมีส่วนร่วม					
6.1 ผู้นำนักศึกษา มีโอกาสและมีส่วนร่วมรับรู้ ทำความเข้าใจในวิธีการ และขั้นตอนการดำเนินการบริหารกิจกรรม	1	2	3	4	5
6.2 ผู้นำนักศึกษา มีการเสนอความคิดเห็น เสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารกิจกรรมได้	1	2	3	4	5
6.3 ผู้นำนักศึกษา สามารถร่วมวิพากษ์วิจารณ์และกำหนดแนวทางในการตัดสินใจในการบริหารกิจกรรม	1	2	3	4	5
6.4 ผู้นำนักศึกษา สามารถสร้างความร่วมมือกันในการร่วมกันทำงานระหว่างผู้นำนักศึกษาด้วยกันเองได้	1	2	3	4	5

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายสาธิต ปรัชญาอริยะกุล
เกิดวันที่	19 มิถุนายน 2524
ประวัติการศึกษา	ระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ ปีการศึกษา 2550
ประวัติการทำงาน	ปี 2550 – 2551 คณะทำงานและผู้ติดตาม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปี 2551 – ปัจจุบัน ฝ่ายบริหารการศึกษาคณะ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต